

CELJSKI TEDNIK

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA
CELJE, 27. MAJA 1966 — LETO XXI. — ST. 20 CENA 50 DIN PAR

CVETOČA KULTURA V CVETOČEM MAJU

Ne pomnimo, da bi bil v Celju kakšen maj v zadnjih letih tako bujen kot letošnji. Ne samo, da smo imeli po meteoroloških ugotovitvah izredno lepo vreme in se je flora močno razbohotila, tudi naša kultura je doživela redek razcvet. Kolikor smo prireditev pogrešali med letom, v tako imenovani sezoni, toliko se jih je v nekaj pičlih dneh zgrnilo na kup, rekli bi v cvetoči majski šop. Kdo bi ga komu lahko podaril? Prireditelji kulturnemu občinstvu! Ampak občinstvo je prešibko, da bi ga lahko neslo. To, kar smo vsevpred neorganizirano organizirali, je za našo kulturno sredino, vajeno ali pa tudi ne vajeno uživanja kulturnih dobrin »po kapljicah«, vendarle preveč. Je približno tako, kot če bi kdo, ki so mu predpisali, da jemlje tablete vsakih toliko ur, vzel ves »obrok« naenkrat.

Vsekakor je res, da so si prireditelji prizadevali v najboljši veri in prepričanju, da delajo prav, in da so morali pri tem računati tudi s prostimi termini gostujočih skupin; vendar še to ne opravičuje pomanjkanja vsakršnega časovnega čuta ali desorientacije predvsem v smislu, kdo mimo koga kaj prireja ali organizira. Zdi, se da stvari prav tu niso jasne. In če niso, je brez haska posebna občinska komisija, ki naj bi med drugim usklajevala tudi datume in skrbela, da recimo dva pevska zbora ne bi nastopila isto uro.

Vprašanje, ki bi ga morali rešiti, je zelo konkretno in preprosto: kdo je tiisti, ki naj organizira pevske zборе, kdo gledališke predstave in kdo literarne večere in drugo? Imamo namreč vrsto kulturnih ustanov, nimamo pa, kot kaže, njihovega medsebojnega sporazuma ali dogovora. V takšnem položaju pa lahko seveda na vsem lepem organiziramo tudi po deset prireditev hkrati. Vprašanje je samo, kaj imamo na koncu od tega!?

Vprašanje, ki bi ga morali rešiti, je zelo konkretno in preprosto: kdo je tiisti, ki naj organizira pevske zборе, kdo gledališke predstave in kdo literarne večere in drugo? Imamo namreč vrsto kulturnih ustanov, nimamo pa, kot kaže, njihovega medsebojnega sporazuma ali dogovora. V takšnem položaju pa lahko seveda na vsem lepem organiziramo tudi po deset prireditev hkrati. Vprašanje je samo, kaj imamo na koncu od tega!?

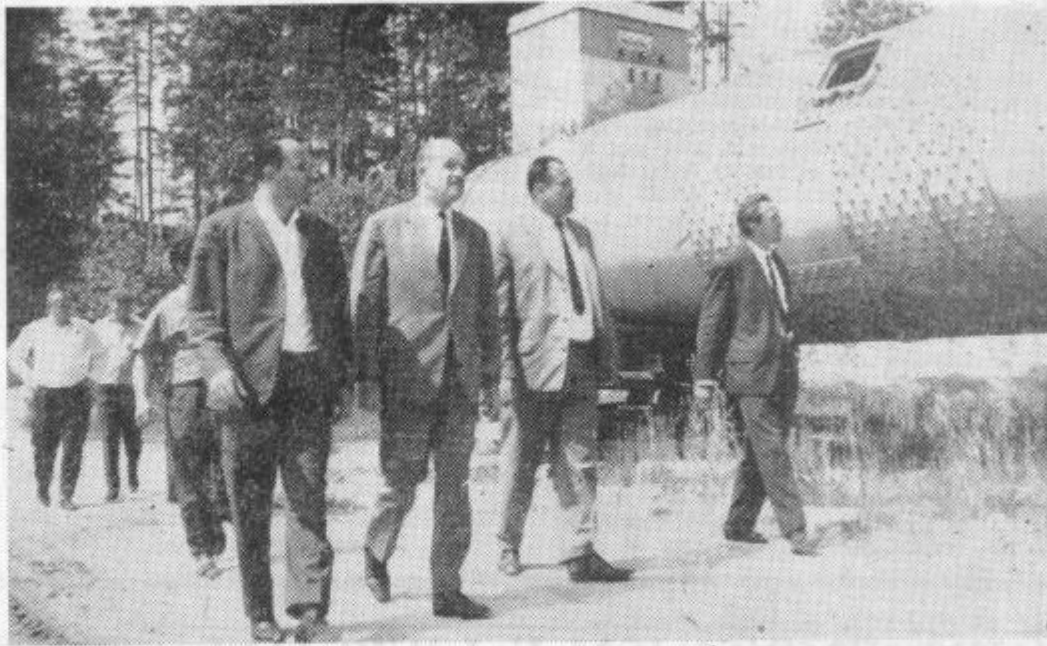
PRAZNIK NA HUDINJI

V sredo, na dan mladosti so imeli učenci na Hudinjski šoli velik praznik. Svojemu namenu so izročili novo športno igrišče z vsemi napravami za športne igre.

Preko tisoč gledalcev, med njimi tudi nekateri visoki predstavniki šolskih in političnih vodstev so navdušeno pozdravili vse nastopajoče v desetih točkah skrbno pripravljene in odlično izvedene programa. Popestrili so ga tu-

di atleti Kladivarja — državni reprezentanti in najboljši celjski rokometasi.

Nova delovna zmaga je vsekakor odraz dela in hotenj celotnega kolektiva osnovne šole »Franja Vrnčiča« na Hudinji, ki bo s tem vsekakor še bolj pritegnil k delu in pravilni vzgoji šolsko mladino iz industrijskega predmestja Celja.

Predsednik zvezne gospodarske zbornice in zvezni poslanec Tone Bole je v družbi s predstavniki gospodarskih in družbenopolitičnih organizacij žalske občine obiskal več delovnih kolektivov. V Ivančni gorici in si je ogledala dnevni kop tufa. (Foto: J. Sever)

SESTO TEKMOVANJE ZA PREHODNI POKAL »NARTA«

ZMAGOVITE PRIČESKE

USPEŠEN PRIKAZ POKLICNE VZGOJE

V nedeljo je bilo v Celju 13 ženskih in 5 moških ekip iz treh republik, ki so se udeležile tradicionalnega tekmovanja za prehodni mladinski pokal »Narta«. Tekmovalci so se pomerili v hardy striženju in ženskih modernih dnevnih in večernih pričeskah.

Po določilih tekmovanja za prehodni mladinski pokal »Narta« je prireditelj vedno zmagovalce, v kolikor se organizacijski odbor ne pogovori drugače s pokroviteljem. Šolski center Borisa Kidriča je lani na tekmovanju v Reki osvojil prehodni pokal in je tako letos priredil tekmovanje, ki je že prejšnja leta dobilo zvezni značaj. Pokrovitelj tekmovanja pa je bila tovarna »Ilirija« oziroma njen kozmetični oddelek »Narta«.

Številne tekmovalke in tekmovalce (74 v ženski in 19 v moški stroki) ter goste je pozdravil direktor ŠCBK Ivan Leskovšek, ki je poudaril, da tovrstna tekmovanja niso samo demonstracija znanja, ki so si ga učenci in učenke pridobili

v dveh letih šolanja, temveč tudi oblika, ki čvrsti bratske odnose med mladino kar je posebej primerno, da tekmovanje prirejajo hkrati v počastitev Dneva mladosti.

ŽEBLJICA

V Celju je neki profesor, kot kaže, iznašel novo metodo za preiskovanje strokovnosti prosvetnega delavca (novi strokovni izpit). Kandidatko je namreč vprašal, kako je ime njenemu možu in kaj je po poklicu. Ko mu je ta povedala, da je Uroš in strugar, je morala sklanjati »Urošič, strugarič«. Sklanjala je in opravila izpit.

Upamo, da bo profesarkovič patentiral svojo metodo recimo pri republiškem sekretariatu za šolstvo. j. d.

Okrog 28. maja in med 3. in 4. junijem kratkotrajne, toda močne padavine z ohladitvijo. V ostalem bo prevladovalo lepo vreme, včasih so možne krajevne nevihte.

PRETEKLI TEDEN SE JE MUDILA NA VECDNEVNEM OBISKU V OKRAJH TITOVO UZICE IN KRALJEVO DELEGACIJA OBČIN IZ BIVSEGA CELJSKEGA IN MARIBORSKEGA OKRAJA. PRISRČNI SPREJEMI, BRATSKO VZDUŠJE, SOPKI CVETJA, ZDRAVICE S TOPLIMI ŽELJAMI

ZA NAPREDEK, SPOMINI NA SLAVNE DNI — VSE TO IN SE MNOGOKAJ, KAR SE Z BESEDAMI LE TEŽKO IZRAZI, SE BO GOSTOM IN GOSTITELJEM GLOBOKO VTISNILO V SPOMIN NA TO BRATSKO IN NEPOZABNO SREČANJE. (Več na 12. strani)

VINKO VIPOTNIK: »ČUTIM, DA BI LAHKO OGROMNO USTVARILI...«

SAMOGOVOR MLADEGA UMETNIKA

— ZAKAJ MORAJO NADARJENOST NASIH MLADIH UMETNIKOV ODKRIVATI LE TUJCI?
— TRDIMO, DA PROIZVAJAMO OGROMNO KICA. PREDMETE, KI IMAJO SVOJO VREDNOST, PA NOČEMO VIDETI, ZATO JIH TUDI CENITI NE MOREMO...
— KAJ JE MED INDUSTRIJSKIMI OBLIKOVALCI IN INDUSTRIJSKIM OBLIKOVANJEM?

GOSTJE IZ LEVERKUSNA V CELJU

V ponedeljek, 30. maja ob osmih zvečer bo gostovala v Narodnem domu v Celju gledališka skupina ljudske univerze iz Leverkusna. Predstavila se bo z igro v enem dejanju Heima Burgstallerja Chouville'ski norec in s kičasto dogodivščino Curta Goetza Pravljica. Gostovanje gledališke skupine iz Leverkusna bo za Celje prav gotovo posebno doživetje, saj je v zadnjih letih prav gotovo edino tovrstno srečanje celjske publike s tujimi gledališkimi ustvarjalci. Zato bo večer zanimiv morda tudi za one, ki sicer ne razumejo dobro nemškega jezika.

Ogrnjen v plašč, ki je moral biti nekoč bel, je gnetel glino. Gor, dol, ki sebi in od sebe, kakor mati, ki mesi potico. Široko razkoračen, kot da bi šel valjar čez njega, je treskal po glini, vardeval in končno z mokro krpo pokrtil. Bila je brezoblična, kot je lahko samo glina.

»Spravljam jo k sebi, da bo voljnaja,« je dejal.

Sprizjajnil sem se z dejstvom, da jo spravlja k voljnosti. To mi je bilo tembolj všeč, ker sem le s težavo nazeval pogovor s tem od sonca ožgan mladencem.

Po cesti mimo hiše so brzeli avtomobili. Skozi široko okno so v ta trenutek miru silili nabrekli popki trte. Med vrati se je nenadoma pojavilo prijetno nekaj deset centimetrov visoko bitje. »Moja hčerka,« je dejal. »Torej bo za nekaj minut odmor.« (Na 4. strani)

NAGRAJENI

Podpredsednik GO SZDL Slovenije FRANC KIMOVEC — ŽIGA je pred dnevi izročil nagrade za najboljša naloge, ki so jih napisali dijaki na temo Osvobodilne fronte. Med nagrajenci je tudi PAVLA LAZAR, učenka osnovne šole Tabor, (njeno nalogo smo objavili tudi v našem časopisu) ter JANKO ZORE, dijak celjske gimnazije.

Zivahne bleščeče oči, lica zardela, izraz poln zadovoljstva in radosti, ki ga navdaja volja in hotenje. Mladost, to je tvoj obraz, ki se lahko z njim postavljaš, to je obraz, ki ga vsak rad pogleda in ob njem podživi vse svoje najlepše, to je obraz, ki opogumlja in osvežuje.

Leto za letom in iz dneva v dan srečujemo mladostne podobe, brhke in vitke, živahne in zdrave, polne življenja in razigranosti. Mladost, ki si večna in živiš z nami v neštetihih inštitutih, ki se prepletaš v našem življenju kakor visoka pesem večne narave, ki ne kloniš in snuješ v svojem tistem čustvenem svetu velike načrte. Sanje, ki se sredi belega dne prepletajo z željami in načrti, dela, ki jih

oplaja hotenje po velikem, zmagovalnem in novem.

Lep je s sanjami, čustvom in voljo ozarjen obraz človeka, ki s knjigo v roki utemeljuje vsako novo stopinjo, lep je mladostni obraz mladega delavca ali delavke, ki so se čezeni navlekli potne srage prizadevnega dela, lepa je sploh mladost, kadar je zdrava, pogumna, delovna, prizadevna, pristrčna in rešnično mlada.

Hudo je v času, ko bi nekateri mladi želeli umetelno skriti svojo mladost, ko bi jo radi naredili bolj pomembno z raznimi nevsakdanjimi potezami in videzi, ko si nekateri domišljajo, da bodo s spremenjenim videzom bolj poudarili svojo pomembnost. Ne, ponaj-

rejena pomembnost in navideznost ni nikoli ohranila svoje veljave, nikoli ni mogla uveljaviti svojega bistva, kajti prej ko slej se je izrodila in razgubila, razvodenela in razblinila.

Mladost je že sama po sebi pomembna dovolj, da ji ni potrebno nobenih umetelnih pridevkov in priveskov. Ni ji potrebna kričavost in bahavost, niti razuzdanost in nesramnost. Marsikak mlad obraz se dandanes skloni v preprosti srčnežljivosti, ker mu je hudo zaradi neprimernosti ravnanja sovrstnikov. Toda to so posameznosti, ki ne motijo celote, to so podobe minljivosti, ki v njih ni prave mladosti, to je zadovoljstvo trenutka, ki se že v kratkem spre-

ni v obžalovanje in skrušenost.

Zatorej je vsak pravi mladostni obraz tolikanj bolj lep, dragocen in neminljiv. Neminljivi so tudi občutki in zavest polnega neokrnjenega doživljanja, ki so mu neznanji občutki in pomisleki, vredno in bogato je življenje mladega človeka, ki svojim delom in ravnanjem ohrani neiskrnost in nepokvarjenost še v pozna leta. Zato je vsak tudi tako vesel, kadar vidi mlad obraz z živimi blestečimi očmi, polnimi volje in hotenja.

Sabe

PISMA

ODGOVOR »HME LJARJU«

»V mesecu maju je izšel »Hmeljar«, ki opisuje pogovor s koooperanti. Odgovarja Jožef Videnič iz Tabora, št. 64.

Nisem ne Uranjek Franjo in tudi ne urednik Hmeljarja. A poskusil se bom potruditi in odgovoriti na te nemile vrstice. Prosil bi nekje za majhen koticček, da si odženem to poredno muho, ki me je tako do krvavega picila.

Kakor je že rečeno, je ta dva pot prinesla tod mimo. Pišeta, da je šest otrok skakalo ven in not skozi okna. To pa ni čisto po resnici, ker greda dva dopoldne, dva pa popoldne v šolo in ostaneta doma samo še dva. Je pač hiša stara in nizka. To ni nič kaj takšnega. Je pač mladost norost, čez jarke skače, kjer je most. Le kakšno pozornost so pritegnili ti otroci? Ona dva nista zagledala novega hleva, ki je le večji od teh otrok. Ne nameravam se hvaliti in izkopavati iz zadrege. Ljudje me tako poznajo, zato bi jim bilo kmalu hujše kakor meni. Ne morem pa ostati čisto tiho. Postavili smo ga z združenimi močmi in žulji. Pa ti prideta zdaj mimo dva — ne

vem, kako bi rekel — ne kmeta ne delavca. Pa presodita, ne da bi se bili videli iz oči v oči. Potem sta se dotaknila še polja. Pravita, da je zanemarjeno in neobdelano. Da manjka hlevskega gnoja, se nista zmotila, šla sta pa mimo, ko še niso bile prorane. Po njihah je pač rasel plevel in tudi rasel še bo, nikoli pa seveda ne bo zrasel na cesti. In potem sta mi dala razumeti, da bo treba pridnih rok ali kakšnega drugega ukrepa. Ta dva mi sigurno ne bosta priskočila na pomoč; potem bi nam šele rasla zel, če bi nam tehniki in novinari Hmeljarja obdelovali njive. Sigurno bi me drugače ocenila, če bi vedela, da vstanem ob pol štirih in pridem nazaj spet ob pol štirih popoldne. Clovek dela in dela in žena se matra na žive in mrtve, po vrhu tega je še slabega zdravlja in tudi hrano imamo skromno. Pa mi začne tožiti in jokati in potem je še, meni prišlo na uho o tem pisanju. Pa me je pogrelo. In prosim ta dva gosta, da me ne vznemirjata več s takšnimi vrstami, ker se pa čne morem povrh svojega dela še s pisanjem ukvarjati. V kolikor sem ju pa preveč razžalil, me lahko kličeta na odgovornost. V nobenem primeru pa nimam sovražnikov in tudi teh si ne nameravam nakopati na glavo.«

Jožef Videnič,
Tabor št. 64

ZA LEPSI VIDEZ MESTA

V celjskem tendiku ste pred kratkim objavili sestavek Za lepši videz mesta. Hotel bi ga dopolniti, saj se z njim strinjamo tudi vsi stanovalci hiše na Slandrovem trgu 1. Začetek Ipavčeve ulice res ni urejen tako kot bi moral biti. Toda prav gotovo ni so krivi stanovalci.

Pred leti je bil prostor v Ipavčevi ulici lepo urejen, toda kasneje so ga najrazličnejši vozniki začeli uporabljati kot parkirni prostor. Ko je podjetje PTT zaradi polaganja podzemeljskega kabla prekopal cestno, so ves ostankov različnega materiala odvrgli pod okna stanovalcev, kjer leži še danes. Podjetje Remont je prav tako odlagalo gradbeni material na tem prostoru in čeprav ga je nekaj odpeljalo, je ostankov in odpadkov še zmeraj dovolj. Tudi Cestno podjetje, ki je pozimi pripeljalo kup peska za zimsko poledico, ga ni pospravilo za seboj. Zdaj je prostor seveda težko urediti, če pa bi bila vsa podjetja, ki so tod okoli delala, ravnala tako kot bi morala, tega ne bi bilo. In kdo bo prostor uredil zdaj?

Za hišni svet Slandrov trg 1.
Zvonimir Kukarič

ŠE ŠTAJERSKI PEVCI

V 19. številki vašega lista ste priobčili poročilo o slavnostnem koncertu ob 70-letnici zboru France Prešeren. Močno sem se zavzel, ko sem to poročilo prebral, ker ni niti z besedo omenjeno nekdanje celjsko pevsko društvo. Zelo uspešno je bilo društveno delo med obema vojnoma. Pišec članka S. A. bi bil dolžan, da se malo bolj pozanima za vlogo in pomen nekdanjega CPD, ki je bilo nekoč zelo znano v Celju in po okolici. A. S. naj bi omenil tudi geslo pevskega društva, ki ga je zložil Anton Aškerc — Kdor naš si, z nami poj! — uglasbil pa ga je Konrad Fink, dolgoletni predsednik društva. Pišem vam te vrstice kot nekdanji član in odbornik CPD, ker mislim, da je omenjeno poročilo v tendiku pomanjkljivo. Ali ne bi kazalo, da ga dopolnite? V Celju živi še več nekdanjih pevcev CPD: Tone Kresnik, Franc Blaginšek, Milan Cetina in njegova žena, Drago Peer in še nekateri.

Franjo Vajd

PRIPOMBA UREDNISTVA: V zvezi z gornjim pismom pripominjamo, da naš poročevalec ni pisal o historiatu zboru »France Prešeren«, pač pa o koncertu, kar je bilo razvidno tudi iz naslova.

PRETEPLI SO ME

S svojimi sosedi živim v nemožnih odnosih. Brinovšek Anton, ki je zaposlen v papirnici v Velenju, sicer pa kmetovalec, me je s svojo družino že večkrat napadel brez pravega vzroka. Tako tudi pred dnevi po pogrebu mojega brata. Tedaj se je s svojima sinovoma zglasil na domu pokojnega brata, morda zato, ker je vedel, da ni nikogar doma; iskali so baje motor. Že pred tem so večkrat stikali po mojem vrtu — svojega so prodali — pri čemer so mi tudi vedno kaj odnesli. Branila sem se lahko le tako, da sem tu in tam kaj pripomnila, kar je seveda sosedu spravilo v bes. Ko je Brinovšek Anton s svojo ženo prejšnjo soboto vlek brano z njive, mu je zdrsnila v jarek (na moji zemlji), kar ga je razjezilo in je rekel, da bo jarek zasul. Nato sta me oba napadla z motiko. Nisem se hotela pripraviti, pa sem odšla v hišo. Čez nekaj časa je prišlo po cesti pet članov Brinovškove družine. Napadli so me in pretepli, da nisem nič več videla. Čeprav bom terjala odškodnino po sodni poti, vendarle vprašujem, kako je mogoče, da Brinovšek Anton, ki je tudi tajnik poravnalnega sveta, tako nečloveško ravna s 60 letno preužitkarico? Franciška Sešel, Andraž 61

PRED BLIŽNJIM SIMPOZIJEM V LJUBLJANI

JUGOSLAVIJA IN GOSPODARSKI RAZVOJ DEŽEL V RAZVOJU

Cez en mesec, 23. in 24. junija, bo v Ljubljani simpozij o gospodarskem sodelovanju Jugoslavije, zlasti še Slovenije, z deželami v razvoju. Organizirata ga Visoka šola za politične vede v Ljubljani in Gospodarska zbornica SR Slovenije.

Cilj simpozija je obravnava dosedanjih oblik sodelovanja z deželami v razvoju na temelju analize jugoslovanskih izkušenj v zadnjih desetih letih. Ker bo obravnavala izhajala iz prakse in je namenjena praksi, bo njena korist in verjetno tudi učinek neposreden.

Referate, združene v skupno študijo o omenjeni problematiki je napisalo 11 vidnih strokovnjakov, ki so z razmerami in tokom razvoja gospodarskega sodelovanja z deželami v razvoju temeljito seznanjeni. Vsestranost razprav zagotavlja prav reprezentativnost in raznovrstnost institucij, iz katerih omenjeni strokovnjaki izhajajo.

Nadaljnjo pestrost razprav obeta tudi okoli 15 predvidenih koreferatov iz neposredne prakse iz določenih gospodarskih panog itd.

Na simpoziju naj bi sodelovalo okrog 50 gospodarskih organizacij iz Slovenije, predvsem iz proizvodnih in uslužnostnih podjetij, iz poslovnih združenj, bank itd. Priglasili pa so se tudi predstavniki republiških političnih vodstev.

Priprave za simpozij so v polnem teku, vendar pa se vsiljuje pomislek, če je tudi interes med gospodarskimi organizacijami takšen, kot ga simpozij zasluži. Izvedeli smo na primer, da je med prijavitelji doslej ena sama gospodarska organizacija iz celjskega področja — ZELEZARN. STORE. Gotovo se ni seznan naših »izvoznikov« tako silovito skrčil? Saj imamo podjetja z dolgo tradicijo na

predmetnem področju in podjetja, ki se šele pojavljajo v svetu. Izkušnje prvih gotovo ne bi bile v škodo drugim? Sicer pa je za prijavo še čas, zato upamo, da ne bo ostalo pri edinki.

(cc)

350 NOVIH MLADINCEV

V žalski občini bodo letos mladinski aktivni na šolah sprejeli v organizacijo približno 350 pionirjev. V teh dneh so že imeli na sedmih šolah konference šolskih aktivov zveze mladine.

Minuli torek pa je občinski komitee zveze mladine v Zalcu organiziral sodelovanje z ostalimi aktivni in organizacijami uspelo akademijo v počastitev dneva mladosti.

Poleg akademije so mladinski aktivni pripravili več tekmovanj in svečanosti v raznih krajih. Tako so organizirali izlete v partizanske kraje in po partizanskih poteh, pripravili so več športnih tekmovanj v raznih krajih med aktivni. Prireditev in svečanosti, ki so bile organizirane v mesecu mladosti, se je udeležilo več tisoč mladih.

VSEM »KAJUHOVCEM« I. CELJSKE MDB!

Obk ZMS Celje žel i v počastitev 20. letnice mladinskih delovnih brigad organizirati srečanje brigadirjev I. celjske MDB »KAJUHU«, ki je leta 1946 sodelovala pri izgradnji proge Brečko-Banoviči.

Zato prosimo vse udeležence oziroma brigadirje I. celjske MDB »KAJUHU«, da nam takoj pošljejo svoje naslove na nastov: »Obk ZMS Celje, Gledališka ulica št. 2/II.

ZABELEŽENO ZA VAS

PAPIR IN 2 NAGELJNA

Dragi bralci!

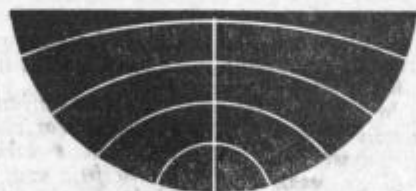
Običaj je, da zaslužni ljudje zaslužen prejemajo priznanja ali odlikovanja. Če pri tem abstrahiramo Haškovo ironično misel, ki je je s tem v zvezi izrekel v Dobrem vojakju Svejku, priznanja in odlikovanja vendarle niso brez vsakršnega pomena. So v skrajnem primeru vsaj moralna spodbuda.

Tudi ob letošnji sedemdesetletnici zboru »France Prešeren« so podelili priznanja. Jubilej v dvoranah je bil dokaj hrupen (pač v skladu z visoko letnico), vendar so se v tem hrupu tako rekoč izgubili trije drugi jubileji: 40 let nesebičnega in predanega petja Jelke Peerove, 35 let Franja Repenska in 30 let Dušana Hercoga. Res je, vsi trije so dobili priznanja, toda kakšna! List pa-

pirja in dva uvela nageljna! Na »Priznanju«, ki ga je prejela Jelka Peerova, na primer sploh ni bilo letnice 40, ki se pač sestavljalcem teksta najbrž ni zdela omembe vredna, čeprav so ji »Priznanje« podelili prav za 40 letnico! (Če tudi na ostalih dveh »Priznanjih« ni bilo številke, mi ni znano). Zanimivo je morda to, da je Jelka Peerova za svojo 20-letnico pri zboru prejela zlato medaljo in diplomu, iz česar osebno sklepam, da je pevski glas toliko manj vreden, kolikor starejši je. Se vam ne zdi, da bi si zvesti pevec po tej »degresivni lestvici« podeljevanja priznanj za svojo 50-letnico udejstvovanja v zboru zaslužil — po domače povedano — brc? Brez zamere, toda takšen mali škandal navsezadnje ne more biti odraz materialno šibkih razmer celjske kulture, saj kupujemo recimo šope v cvetličarnah tudi za dosti manj pomembne reči! Ali ne?

Vaš Kozorog

PO SVETU • PO SVETU • PO SVETU • PO SVETU • PO SVETU • PO SVETU

Trenutno budisti v Saigonu niso uspeli in general Ky s svojim smišljenikom generalom Nguyen Van Thienom slavi zmago ob zadušitvi upora v Da Nangu ter bolj ko ne tudi v mestu Hue, kamor se je preneslo žarišče upora. Kljub zvonečim in zmagovitim izjavam, ki sta jih izrekla oba generala na zasedanju vojaške junte, pa so budisti ohranili svojo upornost. Zares ne morejo kljubovati organizirano in z barikadami ter orožjem, a s tihiimi protesti in demonstracijami nadaljujejo proteste proti vojaški diktaturi. Značilno je tudi, da na zasedanju vojaške junte ni bilo budističnih predstavnikov in da so bili iz severnih pokrajin navzoči samo nižji častniki. ZDA so v nacionalnih nasprotjih, ki jih je general Ky orisal za nasprotja med

vero in politiko, ostale na videz nepristranske, četudi je povsem jasno, da so idejno (pa tudi z orožjem) stali na strani generala Kyja. Komaj pa je postalo vsaj na zunanji jasno, da so budisti obnemogli, so ZDA izjavile, da bodo v Vietnamu vztrajale do končne zmage. Samo zelo nedoločeno je tako stališče, kajti nihče ne ve, čigava bo zmaga.

Ko so letos februarja v Ugandi odstavili bugandskega kralja Edvarda Muteza s položaja predsednika federacije in ga je zamenjal dotodanji predsednik vlade dr. Milton Obote, ni kazalo, da bi ta zamenjava mogla povzročiti hujše posledice. Toda te dni so morali v Ugandi razpisati izredno stanje, ker je kralj Muteza zahteval, da Obote in njegova vlada najkasneje do 30. maja zapusti Kampalo, glavno mesto federacije. Četudi ima kralj nekaj so-mišljenikov, je menda vendarle racionalna prevetilo podpora, kajti Obote se za grožnje ni zmenil, temveč je reagiral ravnno nasprotno. Po-tezo kralja Muteza so ocenili kot iz-dajstvo, posebej še zaradi velike ver-

jetnosti, da počne svoj politični pritisk pod vplivom zunanjih sil, ki niso naklonjeni Obotovim socialističnim stališčem.

V Indoneziji se pripravljajo na zasedanje začasnega ljudskega parlamenta, ki naj bi po možnosti zaključil krizo, ki vlada v deželi od časa gibanja 30. september. Vse priprave vodi bolj ko ne general Suharto, ki je vodil vsa posvetovanja in potem s svojim odborom prišel k predsedniku Sukarnu, »da bi ga obvestil o položaju«. Kongres bo dopolnil mesta izključenih članov, izvolil člane vrhovnega posvetovalnega sveta predsednika, izvolil podpredsednika republike, razpravil bo o splošnih volitvah in uravnil ustavno določila iz leta 1945 s političnimi sklepi zadnjega obdobja.

Resolucija afriških držav, ki so v varnostnem svetu terjale, da bi Velika Britanija uporabila silo proti Ianu Smithu, ni dobila dovolj glasov. Smithov režim se torej drži že dosti dalj časa, kakor so mnogi napovedovali.

Reševanje stanovanjskih zadev borcev

Poročilo občinskega združenja borcev NOV in vojaških vojnih invalidov

Zveza borcev NOV in vojaških vojnih invalidov občine Celje daje v zvezi s stanovanjsko problematiko borcev in invalidov v občini Celje, na predlog in po sklepu 18. seje Skupščine občine Celje naslednje poročilo.

Skupščina občine Celje je skupno z ZZZB NOV občine Celje že pred leti prebrala intenzivno in organizirano reševati stanovanjske probleme borcev NOV. Občinska skupščina je v te namene letno določevala kvote iz sredstev stanovanjskega sklada namensko za gradnjo stanovanj za potrebe borcev in to v blokovi in individualni gradnji. Stanovanjski sklad je na predlog ZB dodeljeval kredite posameznikom za potrebe adaptacije lastnih stanovanj, družinskih hiš in za adaptacije stanovanjskih hiš borcem — kmetom.

Kvota sredstev stanovanjskega sklada so se letno dodeljevale v različni višini, seveda v skladu s programom vsakoletne gradnje in nakazanih potreb po stanovanjskih enotah proslcev. V ta namen se je občinska skupščina vsa zadnja leta pojavljala kot proslavec na soudeležbi sredstev stanovanjskega sklada republike namensko za borce. Stanovanjski sklad republike nam je tudi sleherni leto ta sredstva dodelil, vendar nikoli ne v višini zaprosenih sredstev iz razloga, ker je smatral, da Celje s svojim gospodarskim in finančnim potencialom lažje samo rešuje stanovanjske probleme borcev NOV v odnosu do ostalih pasivnih občin v Sloveniji.

Načelna politika reševanja stanovanj borcev NOV je bila usmerjena predvsem v to, da se je iz sredstev občinskega stanovanjskega sklada in sredstev republiškega stanovanjskega sklada reševalo stanovanjske probleme upokojenih borcev in invalidov, ker je pač ZZZB NOV smatralo, da se ti primeri v prvi vrsti rešijo. Nadalje je ZZZB NOV reševalo kritične primere nekaterih zaposlenih borcev in to predvsem iz manjših delovnih organizacij, ker le-te niso imele lastnih finančnih možnosti za rešitev stanovanjskih problemov svojih zaposlenih.

Zaradi intenzivnega reševanja stanovanjskih problemov, predvsem od leta 1963 dalje, je občinski skupščini in ZZZB NOV uspelo, da bodo v letošnjem letu vsi še nerešeni stanovanjski problemi upokojenih borcev in invalidov NOV dokončno rešeni. Ostane nam le še določeno število nerešenih stanovanjskih problemov zaposlenih borcev, ki pa jih bodo morale rešiti predvsem delovne organizacije.

Poraba finančnih sredstev za rešitev stanovanjskih zadev borcev NOV in invalidov NOV v letih 1963 — 1966 je bila naslednja:

V letu 1963:
Skupaj je porabljenih — 134.100.000.— SD
Od tega je prispevala republika — 16.250.000.— SD
Občinski stanovanjski sklad — 117.850.000.— SD

Namensko je bilo porabljen:

— za nakup 27 stanovanj v družb. gradnji — 103.000.000.— SD (povprečna vrednost enega stanovanja 3.811.111 SD)
— za posojila: dograditve in adaptacije 42 borem — 31.100.000 SD

Od tega ima priznано posebno dobo iz NOV:
1941 — Nosilec partizanske spomenice — 3
1941 — — — — — 4
1942 — — — — — 13
1943 — — — — — 9
1944 — — — — — 13

Rešenih stanovanjskih primerov je bilo skupaj 29, od tega:
Nosilec partizanske spomenice — 1
s priznано pos. dobo od 1941 — 3
s priznано pos. dobo od 1942 — 7
s priznано pos. dobo od 1943 — 11
s priznано pos. dobo od 1944 — 4
vdove po padlih borcih NOV — 2
otrok padlega borca NOV — 1

V letu 1964:
Skupaj je porabljenih — 131.630.000.— SD
Od tega je prispevala republika — 14.000.000.— SD
Občinski stanovanjski sklad — 117.630.000.— SD

Namensko je bilo porabljen:

— za nakup 15 stanovanj v družb. gradnji (povprečna vrednost enega stanovanja 5.102.000.— SD)
— za posojila: za novo individualno gradnjo 15 borem NOV kot I. tranša — 87.000.000.— SD

Od tega ima priznано posebno dobo iz NOV:
1941 — Nosilec part. spomenice — 4
1941 — — — — — 3
1942 — — — — — 6
1943 — — — — — 2

— za posojila: dograditve in adaptacije 36 borem NOV — 18.100.000.— SD
Od tega ima priznано posebno dobo iz NOV:
1941 — Nosilec part. spomenice — 4
1941 — — — — — 2
1942 — — — — — 3
1943 — — — — — 9
1944 — — — — — 18

Rešenih stanovanjskih primerov je bilo skupaj 29, od tega
1941 — Nosilec part. spomenice — 1
1941 — — — — — 5
1942 — — — — — 2
1943 — — — — — 4

1944 — — — — — 8
vdove po padlih borcih NOV — 7
otroka padlih borcev NOV — 2

V letu 1965:
Skupaj je porabljenih — 183.350.000.— SD
Od tega je prispevala republika — 19.000.000.— SD
Občinski stanovanjski sklad — 167.350.000.— SD
Proračun občinske skupščine — 6.000.000.— SD

Namensko je bilo porabljenih:

— za nakup 12 stanovanj v družb. gradnji (povprečna vrednost enega stanovanja 6.666.666.— SD)
— za posojila: II tranša 15 borcev NOV, ki so I. tranšo posojila dobili v I. 1964 za novo individualno gradnjo — 45.000.000.— SD (podatki o priznanju pos. dobe iz NOV so izkazani pri dodatkih v letu 1964)

— za novo individualno gradnjo novim 10 borem — 33.000.000.— SD
Od tega ima priznано posebno dobo iz NOV:
1941 — Nosilec part. spomenice — 1
1941 — — — — — 2
1942 — — — — — 2
1943 — — — — — 2
1944 — — — — — 3

Borci NOV, ki so dobili za novo individualno gradnjo v letu 1964 in 1965, ki jih je skupaj 25, svoja dosedanja stanovanja odstopajo Obč. odboru ZZZB NOV

— za posojila dograditve in adaptacije 11 borem NOV — 9.700.000.— SD
Od tega ima priznано posebno dobo iz NOV:
1941 — Nosilec part. spomenice — 2
1941 — — — — — 1
1942 — — — — — 1
1943 — — — — — 3
1944 — — — — — 4

— za posojila: dograditve in adaptacije 27 kmetom — borem NOV — 15.150.000.— SD
Od tega ima priznано poseb. dobo iz NOV:
1941 — — — — — 1
1942 — — — — — 1
1943 — — — — — 5
1944 — — — — — 19
1945 — — — — — 1

Rešenih stanovanjskih primerov je bilo oz. izdanih odločb skupaj 34, od tega borem NOV:
1941 — — — — — 5
1943 — — — — — 8
1944 — — — — — 9

vdove po padlih borcih NOV — 7
otroci padlih borcev NOV — 2
vojaški voj. invalidi iz I. svet. vojne — 2

Stanovanja iz kvote za leto 1965, to je 14, še niso razdeljena in sicer:
— 11 iz naslova odstopljenih stanovanj borcev, ki so dobili kredit za individualno gradnjo
— 3 stanovanja v družbeni gradnji v bloku.

S temi 14 stanovanji bomo rešili najmanj 17 stanovanjskih primerov tako, da bo iz naslova 1965. leta skupaj dejansko rešenih 51 stanovanjskih primerov.

V letu 1966:
Za leto 1966 ima občinska skupščina na razpolago skupaj 107.000.000.— SD za reševanje stanovanjskih problemov borcev in invalidov NOV. Od tega iz občinskega stanovanjskega sklada 100.000.000.— SD, iz proračuna pa 7.000.000.— SD.

Navedena sredstva se bodo predvidoma porabila tako: — za posojila: novo individualno gradnjo II. tranša 4 borem, ki so I. tranšo dobili v letu 1965 SD 7.000.000.— (podatki o priznani posebni dobi so izkazani pri podatkih v letu 1965 — za novo individualno gradnjo novim 7 borem NOV, ki odstopajo dosedanja stanovanja — 20.000.000.— SD

Od tega ima priznано posebno dobo iz NOV:
1941 — Nosilec part. spomenice — 1
1942 — — — — — 5
1943 — — — — — 1

— za adaptacijo in dograditev sicer zaposlenim borem NOV v manjših organizacijah — 10.800.000.— SD
— nezaposlenim upokojencem borem NOV za dograditve in adaptacije — 20.400.000.— SD
— za dograditve in adaptacije borem — 7.000.000.— SD kmetom — 33.800.000.— SD

— za nakup stanovanj v družb. gradnji (s temi sredstvi se predvideva nakup 6 manjših stanovanj).
Razprave za dokončno razdelitev navedenih sredstev za dograditve in adaptacije ter nakup stanovanj v družbeni gradnji so v teku po združenih borcev NOV na terenu. Kljub intenzivnemu reševanju stanovanjskih problemov članov ZB NOV pa še 40 članov ZB, ki niso zaposleni in 30 članov ZB, ki so zaposleni, nima primernega stanovanja.

Skupščina občine Celje je na svoji 18. seji sprejela sklep, naj se s sredstvi iz stanovanjskega sklada določeni za gradnjo stanovanj za člane ZB v letu 1966 reši stanovanjsko vprašanje 40 članov ZB, ki niso zaposleni.

Vsem delovnim organizacijam pa skupščina priporoča, da v letu 1966 naredijo vse potrebno, da po več kot 20 letih osvoboditve dokončno rešijo stanovanjsko vprašanje ca. 30 članov ZB, ki so zaposleni v njihovih delovnih organizacijah.

Skupščina občine Celje

NOVA PRODAJALNA TEKSTILA. V Mozirju bo trgovsko podjetje Savinja čez dober mesec dni odprlo preurejeno, moderno prodajalno tekstila in raznih konfekcijskih proizvodov. Poleg te prodajalne je podjetje doslej uredilo dvoje modernih samopostrežnih trgovin, od katerih je ena v Nazarju.

Potrebna enakovredna kooperacija v živinoreji 600 PITANCEV ZA IZVOZ

Ce upoštevamo, da bo v prihodnje obseg kmetijske proizvodnje vedno bolj odvisen tudi od kooperacijske proizvodnje, moramo priznati, da to dejstvo nekatere kmetijske zadruge vse preveč zanemarjajo in zato kooperacijski uspehi niso vedno zadovoljivi.

Kmetijska zadruga Laško je sicer sklenila precej kooperacijskih pogodb za pisanje živine, le da je pri tem pozabila na obojestransko sodelovanje. Pri realizaciji kooperacijske proizvodnje je potrebno obojestransko vlaganje, a ker pri reji te živine vlagajo večji del le kmetijski proizvajalci, so te pogodbe kvečjemu kontrahantne pogodbe, s katerimi si kmetijska zadruga zagotovi potrebno število goveje živine za zakol.

Za osnovo kooperacijskih odnosov bi morali osvojiti tako obliko pogodbe, ki bi vezala obe pogodbeni stranki v sodelovanju, ki bi si na koncu v sorazmerju razdelili tudi morebitni dobiček ali izgubo. S sedanjo obliko kooperacijske proizvodnje pa je za kmetijsko zadrugo izguba popolnoma izključena, ker se vključiti v proces kooperacijske proizvodnje šele takrat, ko je živina dopitana in jo je treba samo še odkupiti ter odpremiti v zakol, torej takrat, ko zadrugi ni več potrebno vlagati in je zanjo mogoč le čisti dobiček. Zategadelj bo morala kmetijska zadruga oskrbeti takšne pogodbe, ki ne bodo jamčile samo enostranskega dobička, temveč bodo tudi kmetovalce bolj vzpodbujale h kooperacijskim odnosom.

Kmetijska zadruga je imela lani kooperacijske odnose s 450 individualnimi kmetijskimi proizvajalci, ki so sodelovali s kmetijsko zadrugo v večji meri le s pisanjem goveje živine. Ker je povečanje prirastka goveje živine odvisno tudi od pogojev za spravilo krme, bo kmetijska zadruga kupila tudi letos 25 motornih kosilnic in jih prodala tistim kooperantom, ki bodo dosegli najboljše uspehe pri vzreji pitane goveje živine in tako

ustvarili več tržnih viškov. Zadruga bi kupila še več drobne kmetijske mehanizacije, če bi imela dovolj deviz. Zaradi povečanega izvoza je zadruga lani ustvarila sicer precej deviz, a sistem delitve je tako krivičen do zadruge, da prejme od ustvarjenih deviz le del, druge pa grede v name-ne, ki nimajo nič skupnega s kmetijstvom.

Kmetijska zadruga bo letos mimo kooperacijske proizvodnje, izpitala v svojih pitališčih nad 200 mladih goved. V večji meri kot doslej pa se bo vključila tudi v izvoz. Predvidevajo, da bodo izvozili pridelke v vrednosti okoli 120.000 dolarjev, s čimer bodo presegle vrednost uvožene mehanizacije in reprodukcijskega materiala. Pri tem računajo, da bodo izvozili 600 glav mlade pitane živine in pridelke hmelja z desetih hektarov zemljišč.

T. K.

OD VSEPOVSOD

SMARJE PRI JELSAH

V začetku marca je občinski komite ZM Smarje poslal delovnim organizacijam in zasebnikom anketo, s katero je želel izvedeti, kakšne so možnosti za sprejem v uk. Do 25. maja so na anketo dobili le 18 odgovorov od 60, kolikor so jih pričakovali. Od delovnih organizacij niso odgovorile Metka Kozje, Toper Smarje, KZ Smarje in pekarna Rogaska Slatina.

ROGAŠKA SLATINA

Komunalno podjetje je končno uredilo prehode za pešce. Preostane še, da v tem kraju rešijo vprašanje parkirišč.

SMARJE PRI JELSAH

Smarski upokojenci, podružnica šteje nad 500 članov, bi radi uredili manjšo okrepčevalnico. Le-ta bi služila zlasti tistim upokojencem, ki pridejo v Smarje po opravkih. Lastno okrepčevalnico želijo upokojenci predvsem zaradi tega, ker so gostišča predraga.

P. K.

ŠESTO TEKMOVANJE ZA POKAL NARTA

ZMAGOVITE PRIČESKE

V dopoldanskem tekmovanju so najprej nastopili tekmovalci in tekmovalke, ki so se pomerili v hardy striženju. Prekinitve električnega toka je sicer tekmovalce nekoliko zmedla, a kljub temu so bili uspehi zelo dobri, saj so gledalci z odobravanjem ocenili prikupne moške frizure. Tudi komisija je imela težko delo, kajti ocene so bile zelo blizu druga drugi. Zmagovalec v tej skupini je bil Mariborčan Ivan Novak (141 točk), drugo mesto si je priboril Zagrebčan Toni Lasović (138), za njim so se uvrstile kar štiri Mariborčanke, medtem ko je Celjanka Mira Žižek osvojila šele sedmo mesto (125 točk). Razumljivo je zato, torej tudi, da so Mariborčani kot ekipa v tej disciplini osvojili pokal »Narta«.

Dosti bolj se so postavile Celjanke v tekmovanju z dnevno pričesko v modni liniji »balerina«. Razen Mariborčanke Marije Celan, ki se je uvrstila na četrto mesto (174 točk), so osvojile vsa prva mesta. Najboljša je bila Zora Plaznik (196), potem Manja Satler, Jožica Vivod in Zdenka Zgajner. Iste tekmovalke, samo v nekoliko drugačnem zaporedju, so osvojile prvih pet mest tudi v tekmovanju z večerno pričesko. Prva je bila Celjanka Zdenka Zgajner; za njo pa so se zvrstile Jožica Vivod, Zora Plaznik, Marija Celan (Maribor) in Manja Satler. Za konč-

no uvrstitev je odločal seštevek obojnih uspehov in tako so Celjanke osvojile štiri prva mesta: Zora Plaznik (373), Jožica Vivod (365), Zdenka Zgajner (363), Manja Satler (356), a peto mesto je osvojila Mariborčanka Marija Celan (348). V ekipnem prvenstvu so tako postale Celjanke znova zmagovalke in so obranile prehodni pokal. Če bi jim uspelo, da ga osvojijo še na prihodnjem tekmovanju, bo prešel pokal v trajno last zavoda.

Celjudi so pred tekmovanjem posamezni zastopniki iz Ljubljane, Opatije, Splita in Zagreba na tihem upali, da bodo letos kos Celjankam, jim to vendarle ni uspelo. Vendarle moramo priznati, da njihovo znanje kljub temu ni dosti zaostajalo. Vodjo brivsko-frizerske stroke v SCBK Ferda Lorbeka smo vprašali, zakaj so se Celjanke tako izkazale. Odgovoril nam je: »To je zaradi pravilnega sistema šolanja, kajti v lastni delavnici omogočamo učenkam, da si že v času šolanja lahko pridobijo ustrezno praktično znanje.« Direktor SCBK pa je še pristavil: »Velika zasluga za uspeh gre tudi na račun prizadevnega Ferda Lorbeka in njegovih sodelavcev Vinka Tanjška, Silve Reberšak, Jožeta Cvetka, Milice Lorbek, Bože Mlakar, Sande Videčnik in tudi drugih.«

Odmor po tekmovanju do razglasitve rezultatov so prireditelji upo-

rabili za modno revijo, ki jo je pripravil oddelek oblačilne stroke SCBK. Osemnajst domačih manek-

Zmagovita celjska ekipa (tekmovalke in modeli) s svojimi vzgojitelji in s prehodnim pokalom »Narta«, ki ga drži v rokah direktor SCBK Ivan Leskošek. Na desni strani je manekna oddelek za oblačilno stroko, ki je prikazal na reviji nekaj uspešnih izdelkov.

nov je prikazalo 48 prikupnih modelov, ki so prikazali uspehe oddelka za oblačilno stroko, ki so v veliki meri zasluga prizadevnih vzgojiteljev Ivana Kušarja in Marije Veber. Manekeni pa so prikazali tudi nekaj izdelkov »Jutranjke« iz Sevnice. Revijo je spremljal in v veliko zadovoljstvo navzočih izpolnil odmor trio Eda Goršiča s pevcem,

Ob zaključku je spregovoril tudi direktor tovarne Ilirija Miro Turk, ki je poudaril očitno rast kvalitete in prizadevnost mladega rodu, ki s svojimi uspehi dokazuje, da bo v življenju uspešno nadaljeval tradicije lepe obrti. Vsem zmagovalcem — posameznikom in ekipam — so podelili pokale in praktične nagrade kozmetičnega oddelka »Narta«.

Človeka srce boli, boli...

- VSE KAZE, DA NAM ZMANJKUJE SAPE...
- OB NARODNI: LE NAPREJ, DOKLER JE SE VETRA KEJ...
- GORA OLJKA OB BRASLOVSKIH STREMLJENJH IN VRANSKEM STRAHU

Na Vranskem smo se ustavili najprej v hotelu »Slovane«, kajti zanj so nam povedali že v drugih krajih Savinjske, da je gostinsko in turistično ugleden. Bilo je nekaj pred deveto uro. Gospod X je vprašal, kaj bi mogli pojesti. »Pljučka, vampe, pečeno z zeljem...« je povedala natakarica. Ko se je X nekoliko namrdnil, je hitro dodala: »Pa še kaj drugega vam lahko pripravimo...«

V jedilnici smo našli popotnega Italijana in smo ga povprašali, kako se kaj počuti v Sloveniji. Bil je zadovoljen. Kako se pa sporazumevate? Tako, tako, je dejal. Malo z besedami, malo z rokami, sicer pa človeku vse tekne, kar prinese ljubko dekle! Pač po italijansko.

V hotelu imajo 16 ležišč. Pravijo, da jim to zadostuje, sicer pa je v okolici še nekaj zasebnih ležišč (devet) in še pet v lovski koči, ki jo obnavljajo in bodo odslej imeli v njej kar pet ležišč. Prebivalci Vranskega menijo, da bi imel kraj dosti več turističnih možnosti. Imajo namreč nekaj zgodovinskih zanimivosti, med njimi je tudi cerkva in ostanki obzidja na Taboru, potem partizanski kraji Čreta in Dobrovlje, naravna znamenitost je jama Škadovnica, ki ni urejena. Tudi dostopi do drugih znamenitosti niso preveč udobni. Če bi vse to nekoliko bolj uredili (denarja niti ne bi potrebovali tako veliko), bi mogli turistično razpoloženje dosti bolj popestriti.

Za razvedrilo tudi sicer niso kdo ve kako poskrbeli. Imajo športna igrišča za nogomet, roket in odbojko, ki so last TVD Partizan, a jih nihče ne oskrbuje; v kinodvorani so predstave samo ob nedeljah. Od časa do časa pa gostujejo tudi kakšni domači ansambli. Možnosti za več prireditve v letni sezoni so, želijo si jih domačini in gosti, a prave organizacije manjka.

Zelo živahno je delo lovške družine, ki s svojo dejavnostjo precej prispeva k turizmu. Prav te dni obnavljajo lovski dom na Orehovcu, ki ga bodo odprli julija ali avgusta. Njihovo sodelovanje je najboljše s Koroškimi Slovenci in Tržičani, zadnje čase pa prihajajo tudi lovci iz Nemčije. V svoji koči bodo zdaj imeli deset ležišč, a lovski turizem so kljub temu omejili le na nekajdnevna srečanja.

Zadnje, kar nas je presenetilo na Vranskem, je bil bazen, kjer so po suhem betonskem dnu otroci nabijali žogo. Oskrbnica jih je preganjala, a verjetno bi jih ne bilo potrebno goniti, če bi bila v bazenu voda. Zakaj bazen še vedno niso dokončno uredili, nismo zvedeli nikjer povsem natanko. Občutek je bil, da zdajšnje razmere turističnim delavcem ustrezajo in bi jim bil vsak dodaten objekt samo obremenil.

Toda, nam je ob slovesu dejal gospod X, bilo bi še marsikaj zanimivega, če bi se kdo samo pomujal. Kajti lepo urejeni vrtovi (Vransko slovi zaradi obilice cvetja na oknih in v vrtovih!) tudi ne morejo turistu olepšati bivanja, ko bi si želel ogledati še kaj okoliških zanimivosti in se razvedriti s kakšno priveditvijo, kulturno ali športno, ali oditi na izlet do kakšne znamenitosti. Hudiča, sem pomislil. Okoliške

zanimivosti. Kaj smo pa doslej delali? Ali ni okoliška zanimivost na primer lovška kočica nad Preboldom? Ali pa rimske izkopanine v Sempetu?

»Čujte!« sem dejal. »Kaj pa izkopanine?«

»Ja, ja, toda samo izkopanine,« je zategnil X. »Lepo vas prosim, ali pozabljate, da ste v razvoju? Vodič vam vse lepo pokaže, pove, sonce naredi svoje, kaj pa kakšna limonadica, sok ali oranžada. Pa parkirni prostor? Tu pa res ne rabite toliko milijonov...«

Dragi gospod. V žalski občini deluje troje gostinskih podjetij s 13 obrati in 39 privatnih gostiln!

»Deluje, živi in trguje. Ne zamerite, toda vi vse dobite. Vse po malem. Začnete na veliko, vlagate, gorvite o ogromnih načrtih, izcimi pa se en bife, ki ga mora potem nazadnje skoraj občina vzdrževati...«

Z gore Oljke smo zrlji po dolini. Prijazen oskrbnik, ali kako bi mu človek rekel, se je trudil potešiti našo duševno lakoto. X je bil navdušen nad skrbjo delovnih kolektivov, ki so zgradili ta lepi dom oddiha.

»Cigav pa je ta lep lokal!«

»Vragsigavedi, ko tolikokrat menja lastnika. Nikoli ne veš, ali je še družben ali je že čisto »privaten«.

»Poglejte bazen v Preboldu, na Vranskem, jezero (?) v Braslovčah. Kako lepo zamišljene ideje in pametno naložen denar. Toda ob koncu vam je zopet zmanjkalo. Tistih nekaj ficlnov, ko ste si odtrgali od ust toliko milijončkov. Ste slišali predsednika turističnega društva v Braslovčah? Ali niso to stvarne ide-

je, ki ne vlečejo za sabo Celej in ne tolikšne milijone. Malo potke, majhen provizorij z odprtim ognjiščem, da bi si ribičeva družina pripravila ulovljeno ribo in kaj še hočete?!«

Kmet, ki je sedel pri sosednji mizi si je začel peti: »Mene pa srce boli, boli...«

»Veste,« je najprej mozgal »gospod X«, pri vas v Jugoslaviji je nekaj izredno zanimivega. Material, ki je vreden študijske obdelave. Namreč: vse, dokler je gostišče v družbenem upravljanju ali kot vi pravite v samoupravljanju, so težave. Mar ne dokazuje to tudi preboldski primer? Trije so upravljali kopalški bife z izgubo. Kmalu zatem pa so odprli svoja gostišča, ki jih še občina ni reševala iz težav, pazite, ne mešam politike. Toda ali ni to zanimivo? Se več kot zanimivo. Vaši turistični delavci vam na vse pretege navajajo, kaj vse bo narejeno. Toda kdaj in s čim?«

»To so druge okoliščine in drugi faktorji.«

»Kateri?«

»Birokracija.«

»Nekje sem bral, da ste z njo že nekajkrat pometli... Ne, ne, pri vas se nekdo za nekaj ogreje, pa hajmo. Pa pride drugi in ima drugo idejo...« To ni res, smo mu zagotavljali. Poglejte Zgornjesavinjski primer. A?

»Saj res. Torej: Oj, le naprej, dokler je še vetra kej... Vaše narodne pesmi so mi poleg specialitet tako zelo všeč, samo če jih ne izvajajo »domači ansambli«.

Aktualna predavanja v Žalcu

V preteklem tednu so bila v Žalcu predavanja, ki so zajemala izredno aktualna področja gospodarske in družbene politične dejavnosti. Predavanja so obravnavala predvsem področja: gospodarska reforma v sklopu našega in mednarodnega gospodarstva, SZDL — vloga, naloge po kongresu in v sklopu družbene reforme, mladinska problematika, vloga sindikatov v gospodarski reformi, problemi Zveze komunistov — vloga in naloge v družbeni reformi, delitveni sistem in delovno pravni problemi ter srednjeročni plan. Predavatelji so bili vidni družbeno politič-

ni delavci in sicer: Janko Smole, Vida Tomšič, Tone Bole, Kocjančič, Tone Kropušek, Franc Urevec in Albrecht Roman. Posameznih predavanj so se poleg rednih slušateljev udeležili tudi člani širših političnih aktivov ter nekateri predstavniki sosednjih občin. Redni slušatelji so imeli po vsakem predavanju tudi timsko delo in zaključni razgovor.

Predavanja so bila aktualna in kvalitetno podana in bodo nedvomno koristno služila družbeno političnim delavcem pri njihovem delu.

-an

KREDITNA BANKA CELJE

sklicuje

I. redni zbor članov zbora banke

za torek, dne 7. junija 1966 ob 9. uri v prostorih kina »Metropol« v Celju, Stanetova ulica št. 15.

Zbor bi potekal po naslednjem predlogu dnevnega reda:

1. Otvoritev
2. Izvolitev organov zbora:
 - a) delovnega predsedstva
 - b) zapisnikarja in overovateljev zapisnika
 - c) verifikacijske komisije
 - d) kandidacijske komisije
 - e) volilne komisije
3. Poročila zboru:
 - a) v. d. direktorja banke o delu banke
 - b) predsednika začasnega izvršilnega odbora o delu začasnega izvršilnega odbora
4. Razprava po poročilih pod točko 3 dnevnega reda
5. Poročilo verifikacijske komisije
6. Razprava in sklepanje o:
 - a) predlogu kreditne bilance za leto 1966
 - b) predlogu smernic kreditne in poslovne politike banke za leto 1966
 - c) predlogu sklepa o politiki zaračunavanja obresti in uslug
7. Razprava in sklepanje o statutu banke
8. Izvolitev organov banke
 - a) izvršilnega odbora
 - b) kreditnih odborov
 - c) direktorja
9. Razno

Glasovalno pravico in pravico biti voljen v organe zbora in organe upravljanja banke imajo vsi člani zbora.

Vsem delovnim in ostalim organizacijam, ki so do 26. maja 1966 izpolnile pogoje za pridobitev pravice članstva v zboru banke, bo dostavljeno vabilo z gradivom za zbor.

Predsednik
časasnega izvršilnega odbora
Dane Melavc I. r.

Samogovor mladega umetnika

Ko je obiskoval šolo za oblikovanje v Ljubljani, je njegov predstojnik, prof. Požar večkrat dejal: »Fant, vztrajaj... Pod tvoji mi prsti glina diha. Posveti se keramiki! Vztrajaj!«

In je vztrajal. Gnetil je glino, da bi iz nje iztisnil še kaj k tistim enajstim tisočakom, kolikor mu je žalski odbor zveze borcev vsak mesec pošiljal kot štipendijo. Ob hvalah je končal študij, za nadaljevanje in izpopolnjevanje ni bilo več sredstev. Kljub temu so mu, tisti, ki so njegova dela poznali, ponujali možnost zaposlitve v Ljubljani.

Vleklo ga je domov. Nekaj zaradi lakote, nekaj zaradi strahu pred negotovim. Vrnil se je poln idej in volje. Poln vsega razen možnosti, tudi tiste skromne — da bi se zaposlil, kajti bil je dober industrijski oblikovalec. Tako, redek in iskan material, ki ga vsepovsod, razen pri nas — ni.

»Tako, ko sem kot pleskarški vajenec barval plotove in stanovanja, sem čutil, da je to premalo,« je dejal, ko smo vsi trije sedli pod slivo na dvorišču. »V pleskanju nisem mogel najti izraza, ki bi zajel vsa moja hotevanja. Odločil sem se za oblikovanje. Iz leta v leto sem vse bolj čutil, da se mi glina vse voljnejše predaja pod prsti...«

Na tisoče skic in idej je romalo v pozabo časa, ko je iskal zaposlitev. V libojski keramiki bi ga vzeli za šestintrideset tisoč dinarjev mesečnih prejemkov. Hvala. Delal je v žalski »Zarji«, v obrtnem centru, ki je združeval in proizvajal vse — pa ničesar. Nekaj idej je prenesel v izdelke. Te so poleg ostalih razstavili na zagrebškem velesjmu, kjer so opozorili nase. Nikjer ni bilo zapisano, kdo jih je oblikoval... Poslovil se je od »Zarje«...

Doma si je oprtal strgalo in začel preurejati hlev. Po nekaj tednih si je uredil »ateljje«. Šele tu je prav zaživel. Vazi je sledila plastika njeje vaza. Prve so nosile v sebi del življenja doline — hmelj in del življenja ljudi — horoskope. Linije so vrele, človek bi rekel — same od sebe in se zlivale v dela, ki bi jim lahko mirno priznali umetniška vrednost.

Ko pobilže pogledaš ta dela, na zunaj ovešana z ornamentiko ali brez nje, šele začutiš, kako so ti blizu, ker so del neizživetega življenja samega, del prostora, ki

ne potrebuje okvira in zakonov težnosti.

Prinesel je bliže dvoje vaz, ki sta se v bližini sušili. »Nekoč mi je nekdo, ki se »pozna« na keramiko, dejal, da se ne da ustvariti več ničesar novega, ker bo vse le izpeljano... Poglejte tole!« Zrl sem v vazo, dejal bi v plastiko, ki je, zdi se mi, simbolizirana rast. »Zakaj ne bi mogel to biti izdelek libojske keramične industrije?«

Nisem mu odgovoril. Vsako jutro grem mimo celjske tržnice, kjer na več stojnicah prodajajo vso mogočo šaro, da se človeku obrača želodec. Poglejte v prodajalno »Kristalije«. Vzdržali boste trenutek in razumeli: SE DOLGO, PREČJ DOLGO BO VINKO VIPOTNIK DOMA IZ ZALCA S HISNO STEVILKO 241 USTVARJAL V HLEVU; KAKOR TUDI NJEMU ENAKI. KAJTI VSE TE STOJNICE IN KIČ Z ETIKETO PRIZNANE INDUSTRIJE PREDSTAVLJA KULTURO.

Proizvajalčevo, prodajalčevo ali pa našo. Stvarnost pa je velika, preveča žalost. Žalost za umrlimi židi, ki so ponesli v svet sloves naše keramične industrije pred več desetletji. Od takrat je ostala od tega samo industrija. In kultura... Ta se pa ne da meriti z bruto in s tonami!

»Zdi se mi, da naša industrija še ni tako oblikovana, da bi povzela nekaj novega...«

Hotel sem mu reči, kako keramiko prodajamo. Na toliko krožnikov, skled in tovrstnih proizvodov vsilimo prodajalcu in kupcu nekaj pesekov, levov in pikričev... In pogledajte čudno: letos je »Zarja« imela svoj razstavnih paviljon na sejmu »ALPE-ADRIA«. Razstavili so tudi nekaj njegovih del, tistih, ki jih je ustvaril še takrat, ko je tam delal. Med ležalniki in drugimi sō bila razstavljena, da bi izpopolnila prostor. In so ga. Vzbudila so zanimanje, povpraševanje. In to tujece... Toda njemu niso povedali.

J. Sever

Letos več denarja

V OBČINI LAŠKO BODO SREDSTVA ZA KOMUNALNO DEJAVNOST V LETOŠNJEM LETU PRECEJ VIŠJA KOT SO BILA VSA LETA DO SE-DAJ, KLJUB TEMU PA SE ZDALEČ NE BODO ZADOŠČALA ZA KRIT-JE VSEH POTREB, KI SE POJAVLJAJO IZ LETA V LETO PRI OD-STRANJEVANJU RAZNIH POMEMBNIH KOMUNALNIH PROBLEMOV

Komunalna dejavnost se bo večidel odvijala le preko krajevnih skupnosti, ki jih je v občini Laško 12. Po mnenju občanov je letos skupščina občine za razdelitev sredstev za komunalne namene osvojila tak kriterij, ki je izključil vsako možnost da bi ena krajevna skupnost na račun

druge prejela sredstva, ki ji ne pripadajo.

Na območju občine Laško je več kot 400 km cest IV. reda, ki so jih dolžne vzdrževati krajevne skupnosti, te ceste pa so večidel vse potrebne popravila. Tudi nekaj mostov je popolnoma dotrajanih, zato so posamezne krajevne skupnosti že sprejele programe dela, v katere so vključile tudi delo pri izgradnji novih mostov, ki pa naj ne bi bili več leseni, temveč betonski.

Pri popravilu cest in gradnji mostov bodo z brezplačnim delom sodelovali tudi občani. To delo pa bo vredno vsaj enkrat toliko, kolikor bodo v ta namen vložile krajevne skupnosti svojih namenskih sredstev.

Tako bodo krajevne skupnosti prejele v letošnjem letu od občinske skupščine na račun komunalne dejavnosti preko 47 milijonov S-din. Glede na to, da so bila sredstva namenjena za komunalno dejavnost zelo omejena, stroškov za elektrifikacijo naselij niso mogli vključiti v znesek, ki ga prejmejo krajevne skupnosti za komunalno dejavnost.

lovnim tovarišem vračala na mopedu z dela, iz velenjskega rudnika in sta hkrati z lokomotivo privožila na tisti del ceste, kjer je stala smrt in v hipu pokosila dvoje življenj.

Ivan Igrišnik se je odločil, da bo postal rudar. Oče si je v jami pokojnino zaslužil, pa o vabljenem Velenju je slisal, rad si bi še lepše življenje ustvaril, in je stopil na upravo in rekel:

— Knap bom do kraja!
Pa je usoda hotela, da se je spuščal pod zemljo en sam boren mesec. In ta mesec je vse bolj razmišljal o rudarskem poklicu, o boju za kruh, ki ga bi je rudar vsak dan globoko v nedrju zemlje. Pa mogoče je mislil o hišici, ki jo bo zgradil kje v Matkah in z izvoljeno družico zaživel zakonsko srečo. Vse to pa se ni uresničilo. Pokopane so sanje, pokopan je mlad matinski fant. Tisto popoldne je bilo jasno in sončno, ljudi pa toliko, kot še nikoli. In vsi so jokali... Bili so tu mladi rudarji Velenja, ljudje od blizu in daleč. Venci, eno samo cvetje je zasulo prerani grob. (K)

Skupščina je najela 9 milijonov S-din posojila in ga kot dotacijo dodelila krajevnim skupnostim v te namene, medtem ko bodo s posojilom 5 milijonov S-din uredili 7 vodovodov. Kljub zelo razgibani komunalni dejavnosti pa bodo ostali še mnogi nerešeni problemi predvsem pa na področju elektrifikacije. Glede na občutno povišanje stroškov elektrifikacijskih del, ki so nastali po reformi, bodo posamezne krajevne skupnosti morale dokončno elektrifikacijo naselij ponekod še odložiti. T. K.

JAKIJEV PAVILJON IN NAZARSKA SOLATA. Medtem ko slikar Jože Horvat-Jaki razmišlja, kako bi najbolje uredil in zasadi razstavnih park pred paviljonom, nekateri prebivalci iz bloka v soseščini pred paviljonom sade solato in korenje. Vsekakor bo to edinstveno okolje za prvo razstavo Picassa na Slovenskem, ki jo Jaki objavlja ob otvoritvi njegove galerije. (Foto: J. S.)

V MOZIRSKI OBČINI

USPEŠNO DELO GASILSKIH DRUŠTEV

NA NEDAVNI OBČINSKI KONFERENCI GASILCEV MOZIRSKE OBČINE SO KRITIČNO OCENILI DOSEDANJE DELO TE ORGANIZACIJE IN SPREJELI SKLEPE ZA PRIHODNJE DELO. UGOTOVILI SO, DA JE BILA GASILSKA ORGANIZACIJA V ZADNJIH DVEH LETIH ZELO DELAVNA. ORGANIZACIJA V OBČINI STEJE 1.727 ČLANOV, DEJAVNOST PA SE JE ODVIJALA V 15 GASILSKIH DRUŠTVIH.

Zelo vidne uspehe so v zadnjih nekaj letih dosegli pri nabavi gasilne opreme. Nabavili so dva nova tipizirana gasilska avtomobila in štiri motorne brizgalne. V občini so sedaj 4 tipizirani gasilski avtomobili, kar omogoča, da lahko gasilci hitro priskočijo na pomoč, kjer je to potrebno. Pri nabavi novih gasilskih avtomobilov in motornih brizgaln pa je treba še posebej omeniti veliko pripravljenost prebivalcev. Le-ti so prispevali v prostovoljnih prispevkih nad 11 milijonov starih dinarjev sredstev. To dokazuje, da ima gasilska organizacija v občini veliko moralno in materialno oporo tudi pri prebivalcih. V tekstu so še nadaljnje akcije za zbiranje sredstev za nakup še 4 novih motornih brizgaln. Za nabavo teh brizgaln so prispevali prebivalci nadaljnjih 8 milijonov starih dinarjev. Ker pa je treba motorne brizgalne uvažati, so na konferenci grajali devizne predpise in se zavzemali da bi moral biti uvoz motornih brizgaln prost carine. Sklenili so, da bodo takšen predlog posredovali tudi republikanski gasilski zvezi s prošnjo, da ga posreduje pristojnim republikam oziroma zveznim organom.

V letih 1964/65 je bilo na območju občine vpega 8 požarov, ki so povzročili škode za okoli 15 milijonov sta-

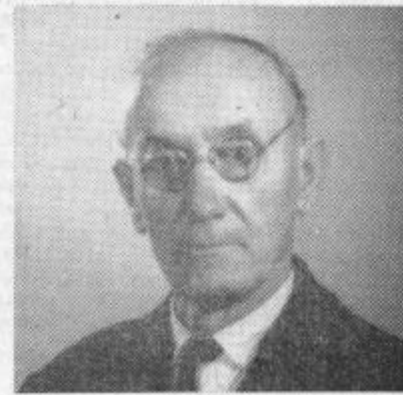
rih dinarjev. Gasilska društva so sodelovala tudi ob raznih elementarnih nesrečah kot so poplave itd. Gasilska društva so posvetila veliko pozornost preventivni dejavnosti, zato je tudi iz leta v leto manj požarov. Manj uspešni pa so bili pri vključevanju mladih, pionirjev in žensk v gasilsko organizacijo. Stevilo pionirjev in mladine je celo padlo. Zato so se na konferenci zavzeli, da bodo stanje popravili. Ugotovili so, da so za to stanje največ krivi tudi sami, ker niso poskušali vseh oblik vključevanja mladine in žensk v gasilsko organizacijo.

Gasilci so tudi pridno sodelovali pri raznih prostovoljnih delovnih akcijah, ki so jih organizirala gasilska društva. V letih 1964/65 so gasilci opravili 3.400 prostovoljnih delovnih ur v vrednosti blizu 2 milijona starih dinarjev.

Na konferenci so razpravljali tudi o skrbi za gasilski podčastniški kader. Pred leti so usposobili nekaj novih gasilskih podčastnikov. Ugotovili pa so, da je skoraj tretjina neaktivnih, kar precej hromi delo gasilskih društev. Sklenili so, da bodo v prihodnje pogosteje sklicevali posvete za vse podčastnike. Na konferenci so sprejeli tudi nov statut občinske gasilske zveze in program dela za prihodnje obdobje.

Večkratni jubilent

Pred dnevi se je iz Podčetrčka, pravzaprav iz Golobinjeka, javil naš dolgoletni bralec Anton Bračun, ki praznuje letos sedemdesetletnico svojega rojstva. No, to pa ni njegov edini jubilej. Zapisal jih je kar nekaj. 55 let poteka, odkar se je izučil obrti krovca, 45 let njegove za-

konjske zveze itd. Mož je preživel vseh prvih svetovnih vojn na najrazličnejših frontah. Januarja leta 1919 se je javil v legijo Koroških borcev in bil med prvimi prostovoljci na severni meji v okolici Velikovca. Sinče vasi in ob Vrbskem jezeru. Slovenske meje je branil polnih šest mesecev.

Med drugo svetovno vojno ga je okupator izselil in pregnal na prisilno delo.

Zdaj živi Anton Bračun v Golobinjeku 20 pri Podčetrčku v skromnih razmerah, brez pokojnine, toda čil in veder.

V Konjicah še ni rešeno OTROŠKO VARSTVO

V organiziranem otroškem varstvu je trenutno samo 1,5% vseh otrok v starosti do petnajstega leta, a po nedavni anketi je očitno, da bi morali zadržati prostore, ki so že itak prenatrpani, povečati še vsaj enkratno. V anketi je 233 mater izjavilo, da imajo 287 otrok, ki bi jih želele dati v varstvo ustreznemu zavodu, a zdaj bodo v Konjicah uredili v eni izmed stolpnih prostorov za kakšnih 20 otrok. V Zrečah namenjajo zasilno rešiti zadevo v prostorih stare osnovne šole. A vse to je bolj ko ne samo kranje, ki ne bi moglo zadovoljiti želja predvsem zaposlenih matere, da bi mogle dati svoje otroke v varstvene ustanove.

SOBOTA, 4. 6. 1966

17.50 poročila (Beograd); 17.55 kje je, kaj je — odaja za otroke (Beograd); 18.10 vsako soboto — pregled TV sporeda za prih. teden (Ljubljana); 18.25 TV obzornik (Ljubljana); 18.45 dileme — mladinska igra (Zagreb); 19.40 cik-cak (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 glasbeni koticček: Borut Lesjak (Ljubljana); 20.40 sprehod skozi čas (Ljubljana); 21.10 zabavno-glasbena oddaja (Beograd); 22.00 Hitchcock vam predstavlja — serijski film (Ljubljana); 22.50 zadnja poročila (Ljubljana).

PETEK, 3. 6. 1966

18.00 mali svet — oddaja za otroke (Zagreb); 18.25 TV obzornik (Ljubljana); 18.45 rezerviran čas (Ljubljana); 19.15 karavana — reportaža (Beograd); 19.40 TV akcija (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 celovečerni film (Ljubljana); 22.00 koncert sinfoničnega

ODSLEJ OB SOBOTAH IN NEDELJAH TUDI V CELJU

Avtomobilski sejmi

Prvi bo 28. maja na parkirnem prostoru pri »Ojstrici«

Celjska organizacija CELEIA KOMMERCE se je odločila, da pripravi avtomobilske sejme in licitacije tudi v Celju, da ne bo potrebno z domačimi vozili v Maribor ali Ljubljano. Odslej bodo tovrstni sejmi vsako soboto (od 14. do 18. ure) in nedeljo (od 8. do 12. ure) na parkirnem prostoru pri restavraciji »Ojstrica«.

Prvi takšen sejem bo 28. maja. Tega dne bodo licitacijsko prodajali tudi rabljene tovorne in osebne avto-

mobile socialističnega sektorja. Ob 15. uri se lahko licitacije udeležijo interesi družbenega sektorja, za njimi pa tudi zasebniki. Ponudniki za družbeni sektor morajo predložiti biano bariran ček, zasebniki pa 10% varščino začetne cene.

Uvedba organiziranih licitacijskih prodaj in sejmov v Celju je vsekakor pridobitev, ki bo v mnogem olajšala prodajo in nakup rabljenih avtomobilov.

(Ljubljana); 19.00 svet na zaslonu (Ljubljana); 19.45 TV obzornik (Ljubljana); 20.00 velika domovinska vojna — celovečerni film (Ljubljana); 21.25 za lahko noč (Ljubljana); 22.35 zadnja poročila (Ljubljana).

SREDA, 1. 6. 1966

17.40 tik-tak: Dogodivščine čisto majhnega vrabca (Ljubljana); 17.55 pionirski TV studio (Ljubljana); 18.25 TV obzornik (Ljubljana); 18.45 glasbeniki o sebi in glasbi: Luigi Boccherini (Beograd); 19.15 filmski pogled (Ljubljana); 19.40 cik-cak (Zagreb); 19.54 intermezzo (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 rezerviran čas (Ljubljana); 21.30 kulturna panorama (Ljubljana); 22.10 zadnja poročila (Ljubljana).

CETRTEK, 2. 6. 1966

11.00 tečaj angleškega jezika (Beograd); 16.10 televizija v šoli (Ljubljana); 17.05 poročila (Beograd);

PONEDELJEK, 30. 5. 1966

11.40 televizija v šoli: Anorganska kemija (Ljubljana); 17.35 tečaj angleškega jezika (Beograd); 18.05 Lolek in Bolek — poljska risanka (Ljubljana); 18.25 TV obzornik (Ljubljana); 18.45 malo za vsakogar, nekaj za vse (Ljubljana); 19.15 filmska reportaža z državnega namiznoteniškega prvenstva in motornih dirk v Skofji loki (Ljubljana); 19.30 mednarodne avtomobilske dirke v Indianapolisu — satelitski prenos (Evrovizija); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.20 posnetek mednarodnih avtomobilskih dirk v Indianapolisu (Ljubljana); 20.05 TV drama (Beograd); 21.50 biseri glasbene literature (Skopje); 22.05 reportaža studia Sarajevo (Zagreb); 22.20 pogovori o slovenščini (Ljubljana); 22.50 zadnja poročila (Ljubljana).

TOREK, 31. 5. 1966

18.15 boj za obstanek — serijski film (Ljubljana); 18.45 torkov večer

Upravni odbor tovarne aluminijaste opreme »ALPOS« Sentjur pri Celju

razpisuje prosto delovno mesto

RAČUNOVODJE

Poleg splošnih pogojev mora kandidat izpolnjevati še enega izmed naslednjih pogojev:

1. Visoka ali višja strokovna izobrazba ekonomske smeri.
2. Srednja šolska izobrazba z najmanj 10 let prakse na ustreznem delovnem mestu.

Pismene ponudbe z dokumentacijo o šolski izobrazbi ter o doseganju zaposlitvi in potrdilo o nekaznovanju pošljite na upravni odbor tovarne aluminijaste opreme »ALPOS« Sentjur pri Celju.

Osebnih dohodki po pravilniku o delitvi osebnih dohodkov.

Stanovanje ni na razpolago.

Razpis velja do 10. 6. 1966.

TV od 29. 5. do 4. 6.

NEDELJA, 29. 5. 1966

9.25 poročila (Ljubljana); 9.30 prišla je pomlad — oddaja narodne glasbe (Ljubljana); 10.00 kmetijska oddaja (Beograd); 10.45 združenje radovednežev — oddaja za otroke (Zagreb); 11.30 Lassie — serijski film za otroke (Ljubljana); 16.00 balkansko boksarsko prvenstvo (Beograd); 19.00 studio ena — zab. glasb. oddaja (Ljubljana); 19.54 intermezzo (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.45 mesti ob isti reki — zabavno-glasbena oddaja (Beograd); 21.45 veliki podvigi — serijski film (Ljubljana); 22.35 zadnja poročila (Ljubljana);

KAM PO KONČANI OSEMLETKI? MLADINA PRED ZAPRTIMI VRATI

OKROG 300 DEKLET NA CESTI

VSAKO LETO SE OB TEM ČASU NAJRAZLIČNEJŠE INSTITUCIJE, SVETI IN ORGANI DRUŽBENEGA UPRAVLJANJA LOTIJO RAZPRAVE O NADALJNEM ŠOLANJU OZIROMA DELU TISTIHI OTROK, KI BODO ČEZ MESEC DNI KONČALI OSEMLETKO. UGOTOVITVE IN SKLEPI SO ZMERAJ ENAKI — VEČ STO JIH BO OSTALO PRAZNIH ROK IN NEKAJ BO TREBA STORITI. DVE, TRI AKCIJE, PRIDEJO POČITNICE IN OB ZACETKU NOVEGA ŠOLSKEGA LETA SI LE ŠE REDKOKO TARE GLAVO S TEM STARIM, TRADICIONALNIM PROBLEKOM.

Letos bo obvezno osemletno šolanje končalo v celjski občini 1100 otrok. Okrog 150 — po predvidevanjih sveta za šolstvo — bo šolanje nadaljevalo v osemletki. To so nekateri repetenti, pa tudi taki, ki jih bodo starši rajši pustili še leto dni v osmem razredu, kot pa da jih po vseh neuspešnih poskusih, da bi jim poiskali delovno mesto, obdržali doma. Kakšnih dvasjet otrok bo ostalo na kmetijah, približno prav toliko se jih bo verjetno zaposlilo, 60 ali 70 jih bo odšlo v druge občine. Kandidatov za vpis v šole druge stopnje bo torej kakšnih 850. Srednje šole bodo sprejele 620 otrok, poklicne šole — brez gostinske in šole za prodajalce — 240, ti dve pa 120 in 180 otrok. Če upoštevamo, da je učnih mest v gospodarstvu okrog 150, potem bi lahko ugotovili, da stanje

pravzaprav ni kritično. Toda tako je le na prvi pogled. Sprizniti se je treba namreč z dejstvom, da obiskuje celjske srednje šole tudi veliko učencev iz sosednjih občin. Podatki povedo, da je od vseh dijakov srednjih šol Celjanov samo 43,1 odstotka, vse ostalo pa so dijaki širšega območja.

Učnih mest so delovne organizacije letos razpisale za okrog 30 odstotkov manj kot lani, od vseh 150 pa jih je za dekleta primernih samo 30! Po vsem tem je ugotovitev, da bo po zaključku šolskega leta ostalo brez možnosti nadaljnega šolanja okrog 300 deklet, realna.

Ko je svet za šolstvo skupščine občine Celje govoril o teh zaskrbljujočih dejstvih, je sklenil dvoje: problem nadaljnega vključevanja v šolanje in delo otrok, ki zaključujejo osemletko, naj bi obravnavala tudi skupščina na svoji prihodnji seji. Odbornikom bodo priporočili, naj sklenejo vplivati na delovne organizacije, da bi sprejeli v uk vsaj še enega mladega človeka. Če bi to priporočilo upoštevali povsod, bi število otrok, ki bodo sicer ostali na cesti, zmanjšali vsaj za polovico. Druga akcija pa je dolgoročnejša. Gre za temeljito analizo o kadrovskih službah v podjetjih in o realnih potrebah spremembe strukture zaposlenih, na podlagi katere naj bi mladim ljudem velikodušneje odprli vrata svojih delovnih organizacij. Kajti, vsi ostali sklepi svoji kritičnosti pa se ponovno pokaže takrat, ko mladina zaman išče zaposlitev, pa čeprav ima primerno izobrazbo, in čeprav je na delovnih mestih še veliko ljudi z neprimerno strokovnostjo.

I. B.

Razstava celjskih amaterjev

V proslavo praznika dela je likovna sekcija ZPD »France Prešeren« priredila slikarsko razstavo v prostorih našega gledališča. Gre za skupino amaterjev, ki se bavi s slikarstvom v zaključenem krogu. Gojijo olje, akvarel in grafiko. Po razsežnosti razstavljenih del prednjači Fischer-Pristovškova. Slika v mejach ustaljene tradicije in dobre šole prof. Strnena. Najmočnejša je v portretu (igravka Saričeva, idr.). Dereanijeva razstavlja že več let po eno ali dvoje platen. Ima zdrav smisel za barvno kompozicijo. (Cvetlično tihotitje). V grafiki preseneča Mijač s svojimi listi. Od zadnje razstave v Celju je hvale vredno njegovo iskanje izraznih možnosti grafične umetnosti. Našim akvarelistkam bi želeli poglobljeni študij, akvarel naj diha in naj ne bo akvarelirana

barvnih ploskev, ki ne kažejo enotnosti. Zanje je značilno adiranje nega zlitja, več zraka in akvarelne pristojnosti! Za bodoče razstave celjskih amaterjev je zaželen strožji izbor. Ne gre za poimensko razstavljanje slehernega člana in številne prikaze posameznikov. Radi bi videli dela, ki sodijo na razstavo, tedaj bi njihove razstave ne bile enolične, včasih celo brezbarvne. Ne bomo propagirali, naj ne bi amuzični amater slikal ali risal, vendar njih izdelki ne sodijo v javnost. Preširoka toleranca je tudi v amaterizmu škodljiva. Le pogledimo, kaj so dosegli nekateri primitivisti iz lastnih sil. V splošnem ljudskem amaterizmu tudi amaterji likovniki ne morejo obdržati izjemen položaj in se zapirati v svoje kroge.

A. S.

ZADNJA PREMIERA V SLG CELJE

V petek, 27. tega meseca, bo v Slovenskem ljudskem gledališču Celje zadnja premiera v letošnji sezoni, MIŠELOVKA angleške pisateljice Agate Christie. SLG Celje se je za to delo odločilo, da bi v času, ko se sezona bliža koncu, pripravilo publiko oddih, za spremembo iz kriminalnega žanra. Kako ta thriller uspešno kraljuje na vrhu lestvice najbolj obiskanih predstav, naj nam pove podatek iz londonskega gledališča: MIŠELOVKA igrajo tam že štirinajsto leto, večer za večerom. Delo je vsekakor gledališko spretno napisano, nima pa literarnih pretenzij, kar prvo ugotovitev nikakor ne razveljavi. V rokah spretnega režiserja in z dobro igrano igralcev se lahko repertoarno lepo uveljavi.

Celjsko uprizoritev je zrežiral Franci Križaj. Sceno je zasnoval Milan Bučina, kostume Saša Pavličeva. Nastopajo Minu Kjudrova, Drago Kastelic, Franci Gabrovšek, Nada Božičeva, Janez Bermež, Mija Menčevca, Pavle Jeršin in Branko Grubar.

SOLSKI INDUSTRIJSKO KOVINSKI CENTER STORE METALURŠKO INDUSTRIJSKA SOLA

razpisuje

za šolsko leto 1966/67 sprejem učencev za poklice:

strojni ključavničar
strugar
rezalec
orodjar
brusilec

Učence sprejme šola za podjetja:

ZELEZARNA STORE
EMO CELJE
CINKARNA CELJE

Pogoji za sprejem:

— z uspehom dokončana osnovna šola;
— starost do 17 let;
— telesno in duševno zdravje
— uspešno opravljen psihotehnični izpit.

Prosilci morajo predložiti:

— originalno spričevalo o 8. razredu osnovne šole;
— izpolnjen obrazec 1,20 (DZS) s kolekom 50 S-din;

— lastnorčno prošnjo za sprejem z navedbo, za kateri poklic in za katero podjetje se želi šolati in če želi stanovati v domu učencev v Storah.

Prijave sprejema šola do 30. junija 1966.

Učenci, ki bodo sprejeti v šolo, lahko sklenejo pogodbo o štipendiranju z navedenimi podjetji.

Psihotehnični izpiti bodo 5. junija 1966 ob 8. uri na šoli.

Revija mladinskega petja

Občinski svet zveze kulturno prosvetnih organizacij v Celju je priredil revijo vokalne mladinske glasbe. Nastopilo je enajst zborov: pionirski, mladinski, mešani in ženski. Zapeli so narodne in umetne slovenskih in jugoslovanskih skladateljev. Vrh vsega smo slišali še dve švedski in bolgarske koledne. Program je bil pester, vendar ne vselej tehno izbran. Pevovodje: B. Ferlinc, E. Lenarčič, V. Bukovec, M. Gorišek, E. Goršič, J. Kores, M. Kulčarjeva, M. Znidaršič, V. Hribar in D. Grum. Naša pedagoška gimnazija se je predstavila kar s štirimi zbori. Menda ni učiteljska v Sloveniji, ki bi se postavljalo s podobno širino. Šole, ki nimajo zborov v celjski občini, se naj zavedajo, da je mladinski zbor, dejal bi, častna zadeva slehernega šolskega centra. Celje, mesto mladinskih festivalov, bi kmalu zgubilo moralno legitimacijo, če bi zbori tudi v bodoče usihali. Na tej reviji smo občutili vrzel, ko ni nastopil mladinski zbor celjske gimnazije. Dvajset let je pel in je bil večkratni prvak Slovenije. Neznani so nam razlogi za ukinitve tega zborov. Dostojni nismo slišali v javnosti besedice o tem, da gimnazijski zbor ne poje več.

Kakor vselej, so nas na tej reviji še posebno razveselili najmlajši pevci, ki pojejo predano z veseljem

USPELA REVIIJA V GORNJEM GRADU

Revija mladinskih pevskih zborov, ki je bila pred dnevi v Gornjem gradu, je zares lepo uspela. Bila je peta po vrsti, sodelovalo pa je deset pevskih zborov in zbor pionirjev harmonikarjev iz Ljubnega. Nastopilo je 350 mladih pevcev in pevk iz skoraj vseh šol moziške občine. Prireditve pravzaprav ni bila tekmovanje med zbori, temveč je hotela pokazati le množičnost udeležencev in buditi v mladih srcih ljubezen do naše pesni. Ta namen je revija dosegla.

Program revije je obsegal narodne in umetne pesmi. Najbolj se je verjetno izkazal zbor šmihelske šole ki ga vodi preizkušeni dirigent tovariš Tone Acman iz Šmihela.

Nastopajoči so prejeli lepe diplome in denarne nagrade revijo pa je bilo mogoče izvesti z izdatno pomočjo gospodarskih organizacij moziške občine.

Zaposlitev po zvezah?

Večkrat ugotavljamo, da so ugotovitve samoupravnih organov, zlasti kadar gre za sprejemanje posameznikov v delovno razmerje, napačne in celo pod vplivom posameznikov. Ta pojav izstopa tembolj, če se formirajo okrog njih skupine, ki nastopajo pod plaščem samoupravljanja in uveljavljajo svoje individualne interese. Pri njihovih odločitvah potem običajno ni primerne značaja strokovnost in sposobnost kandidata za posamezna delovna mesta. Prednost dajejo socialnim in drugim, kar kaže na grobo izigravanje samoupravnih pravil.

Tipičen primer takega ravna-

nja se je zgodil na osnovni šoli Zalec, kjer se je na razpisano delovno mesto prijavilo 5 kandidatov. Razpisna komisija je svetu šole za ožji izbor predlagala 2. Prvi ima končano gimnazijo in bo oktobra letos končal I. stopnjo filozofske fakultete; drugi pa je končal učiteljske, ima dve leti učiteljske prakse (na mestu predmetnega učitelja), ima strokovni izpit in bo do oktobra dokončal kot izredni študent Pedagoško akademijo. Iz tega je dobro razvidna prednost drugega kandidata, zlasti glede prakse, mimo tega pa ima določeno prednost tudi pri šolskem uspehu.

K temu je dodati še to, da je

Prejšnji teden je celjska Administrativna šola pripravila v počastitev dneva mladosti tekmovalno srečanje, ki so se ga udeležile gojenke administrativnih šol iz Nove Gorice, Maribora, Ptuj in domačega zavoda. Gojenke so se pomerile v znanju in obvladanju stenografije in strojeписа. V stenografskem tekmovanju je prvo mesto osvojila Mihaela Leban iz Nove Gorice, druga je bila Karolina Ramšak iz Celja in tretja Stana Cerkevnik iz Maribora. V skupinski razvrstitvi so bile prve Celjanke, za njimi gojenke iz Nove Gorice, Maribora in Ptuj. V strojepisu je bila prva Mariborčanka Mira Bregand (310 čistih udarcev v minuti), druga Minka Požek iz Ptuj (290) in tretja Nevenka Lorber iz Celja (290). V skupni razvrstitvi si prvo mesto delita Maribor in Celje, drugo mesto so osvojile gojenke iz Ptuj in tretje Novogoričanke. Letošnji tekmovalni uspehi v stenografiji in strojepisu dokazujejo velik napredek v obeh strokah, saj so letos večinoma vse tekmovke v stenografiji dosegle po dvesto zlogov v minuti in blizu 300 čistih udarcev v minuti pri strojepisu. Celjanke in Novogoričanke pa so se pomerile še v odbojki, kjer so domačinke zmagale in osvojile že drugič prehodni pokal. Na sliki vidimo zmagovalke s šopki in praktičnimi nagradami, ki so vsakič prijetna vzpodbuda za nadaljnjo prizadevanost.

JAVNE PRODUKCIJE

Naša Glasbena šola prireja ob zaključku šolskega leta javne produkcije svojih učencev. To je obracun pedagoškega dela in doseženih uspehov. Letos so pripravili kar tri nastope po stopnjah od 1. do 8. razreda. Sedmi in osmi razred presega stopnjo nižje glasbene šole in se uvrščata v srednjo. Vrednost teh nastopov vidimo v merjenju mladih sil, v vzpodbudnem smislu za nadaljnji študij; stariši se v koncertni dvorani prepričajo o znanju svojih otrok, za javnost pa so vzpodbudni kot propaganda za dobro glasbeno vzgojo in hkrati za proforski zbor, ki oblikuje mladino. Letošnja razširitev in obogatitev glasbene vzgoje je za celjsko usta-

novo pomembna. Ko je pisec pred petdesetimi leti obiskoval Glasbeno matico v Ljubljani, je bil tedaj pouduarek šolanja na klasičnih instrumentih: klavir, violina. Poleg tega so gojili solo petje. V Celju pa poučujejo sedaj še celo, flauto, klarinet, gojijo instrumentalno glasbo v šolskem orkestru, zborovsko petje v pripravnih skupini in mladinski zbor za razvitejša. Namen nižje glasbene šole ni izoblikovati kasnejše virtuozne, pač pa zdrava glasbena vzgoja, ki naj v tej ali oni obliki posameznika spremlja v življenju. Celjska šola je dala temelje marsikomu, ki je kasneje uspešno končal konservatorij. Med slednje prištevamo klaviriste, violoniste in pevce. Ta ali oni pa je postal celo izvrsten glasbeni pedagog.

Kako so "potekali" nastopi? Predvsem je treba ugotoviti disciplino nastopajočih, čistost infonacije, tehnično zmogljivost in primerno glasbeno podajanje. Ta opažanja so nas razveseljevala pri gojenjih vseh stopenj. Vodstvu in proforski zboru gre priznanje za požrtvovalno strokovno delo, za ljubezen, ki jo vlaga v oblikovanje naše mladine. Na žalost je vodstvo vsako leto prisiljeno odkloniti mnogo otnih, ki bi radi gojili ta ali oni instrument, zaradi pomanjkanja prostorov in kadrov. V prihodnjih letih bo Celje stalo pred dejstvom, da se odloči za novo gradnjo in povzdigne sedanjo nižjo v srednjo glasbeno šolo, kot jo ima Varaždin že leta. Moralna škoda je iz leta v leto večja, saj nam mora biti glasbena vzgoja doraščajoče mladine vsem pri srcu.

A. S.

Ženski zbor »LYRA« v Celju

Potem, ko je bil Komorni moški zbor iz Celja na uspeli turneji v Zahodni Nemčiji in bil tam gost ženskega zbor LYRA iz Remscheidja; je povabil v goste svoje tamkajšnje gostiteljice. V Celju bo koncert ženskega zbor LYRA in domačega komornega moškega zbor v soboto, 28. maja. V ponedeljek, 30. maja bo enak koncert v Rogaški Slatini, v zdraviliškem domu v Dobrni pa se bodo predstavili v torek, 31. maja.

NAGRADE Slavka Šlandra

Glede na pravilnik o podeljevanju nagrad Slavka Šlandra, ki so bile uveljavljene na pobudo sveta za kulturo in znanost, bo celjska občinska skupščina tudi letos, na slavnostni seji v počastitev 20. julija, dneva ustanovitve Prve celjske čete, podelila izbranim kandidatom svoja najvišja kulturna priznanja — Šlandrovo nagrado.

Kot je znano, podeljuje celjska občinska skupščina že nekaj let kulturnim, prosvetnim, umetniškim in znanstvenim delavcem, pa tudi kolektivom, katerih delo je pomembno vplivalo na splošni družbeni razvoj celjske občine, nagrado Slavka Šlandra. Izbor nagrajencev pripravi posebna komisija, ki jo imenuje svet za kulturo in znanost. Kandidate za nagrade pa lahko predlaga skupina najmanj desetih občanov ali kulturno prosvetna, znanstvena in umetniška ustanova ter družbeno politična organizacija ali pa svet za kulturo in znanost. Nagrade podeli predsednik skupščine občine Celje na slavnostni seji v počastitev praznika celjske občine. Predlog za to pa pripravi svet za kulturo in znanost.

Svet za kulturo in znanost je že imenoval komisijo, ki bo pripravila predlog letošnjih nagrajencev. Da bi lahko najbolje opravila svoje delo, vabimo občane oziroma kulturne, prosvetne, znanstvene in umetniške ustanove ter družbeno politične organizacije, da predlagajo kandidate za podelitev Šlandrove nagrade najpozneje do 20. junija letos. Prijave sprejema svet za kulturo in znanost pri skupščini občine Celje.

KOMPAS OBVEŠČA

VASIMO VAS NA IZLETE!

1. Julija 1966 8-dnevni dopust na AZURNI OBALI. Prijave do 4. junija 1966.
 2. 14-dnevno kombinirano potovanje z vlakom in avtobusom na DANSKO, NORVEŠKO in ŠVEDSKO. Prijave do 30. junija 1966.
 3. 8-dnevno potovanje v času od 28. 6. do 5. 7. 1966 v LONDON. Prijave do 3. junija 1966.
 4. 8-dnevno potovanje z letalom v SOVJETSKO ZVEZO v septembru 1966.
 5. 8-dnevno potovanje z vlakom in avtobusom PO DOLINI LOIRE v NORMANDIJO in PARIS. Prijave do 30. maja 1966.
 6. 6-dnevno avtobusno potovanje v FIRENZE in RIM. Prijave do 30. maja 1966.
 7. PARIZ od 6. do 15. junija 1966. Kombinirano potovanje z avtobusom in vlakom. Prijave do 5. junija 1966.
 8. 13-dnevno potovanje PO VZHODNI EVROPI. Prijave do 30. junija 1966.
 9. KOLEKTIVI IN INDIVIDUALCI Prijavljajte se za 2 ali 3-dnevne izlete v TRST in BENETKE.
 10. 2-dnevni avtobusni izlet na GROSS-GLOCKNER.
 11. 2 ali 3-dnevni izleti v BUDIMPESTO.
 12. 2 ali 3-dnevni izleti na DUNAJ.
 13. 1-dnevni izlet v TRST. Prijave do zaključnega števila.
 14. Dopust na AZURNI OBALI v Juliju 1966. Prijave do 4. junija 1966.
 15. 6 dni po AVSTRIJI, SVICI in ITALIJI. Prijave do 30. maja 1966.
 16. PO SREDOZEMLJU! 12-dnevno potovanje z luksuzno ladjo v oktobru.
- KOLEKTIVI** Poslužujte se naših kvalitetnih prevoznih, ki vam jih nudimo po zelo znižanih cenah v najsoodnejše opremljenih avtobusih tipa MERCEDES.
- PRED VSAKIM POTOVANJEM ALI IZLETOM OBIŠČITE TURISTIČNO PODJETJE »KOMPAS«** CELJE, TOMSICEV TRG 1, TEL. 23-50.

MALI OGLASI

PRODAM
SPALNICO z vložki prodam zaradi selitve. Naslov v upravi lista.
SPALNICO skoraj novo prodam po ugodni ceni. Ogled od 16-18. ure. Naslov v upravi lista.
MOPED prodam. Šarlah — Ulica bratov Kresnikov 54.
TELEVIZOR »Blaupunkt« prodam. Martin Boharč, Celje, Smrekarjeva 4.
PARCELE ali celo posestvo (5 ha) prodam: Terezija Sterle, Vojnik 158.
NOV KAVC, 2 fotelja in kombinirano omaro prodam kompletno ali posamezno za ček ali gotovino: Zavodnik, Celje, Vrančeva 1/1.
FOTO potrebščine in material — vse novo prodam. Vehovar, Celje, Oblakova 5.
PRODAM ali zamenjam enodružinsko hišo z nekaj zemljo. Zg. Selce 24, Ponikva pri Grobelnem.
DOBRO ohranjeno motorno kosišnico »Farc« prodam. Jožef Strašek, Bela — Smarje pri Jelšah.
MOTORNO kolo »NSU Primac« v odličnem stanju prodam. Cena po dogovoru. Anton Podkrižnik — Kameno 22 — Sentjur pri Celju.
HISO — enodružinsko delno dograjeno (vsehljiva soba in kuhinja — elektrika in voda v hiši) prodam za 4.600.000 din. Kumborger, Ponikva pri Grobelnem.
VRATA — nova desna in leva s podbojem (stokom) in gradbeni material prodam. Naslov v upravi lista.
GLOBOK otroški voziček ZEKIWA dobro ohranjen prodam. Ogled možen v soboto popoldne ali v nedeljo popoldne. Mole, Mariborska c. 49.
HISO v lepem kraju — Ljubnem — lepo urejeno tako vseljivo primerno za pučinski dom prodam najino za 80.000 N-din. Kristina Gorkič, Ljubno 117.
OTROŠKI voziček — globok — športni prodam. Jazbinšek, Ulica 29. novembra 24/IV — blok 107. Ogled vsak torek in četrtek od 17-19. ure.
NOV italijanski superavtomatik 4 kg pralni stroj »REX« z garancijo prodam. Naslov v upravi lista.
BARAKO za shranjevanje orodja 3x4 m, primerno za gradnje prodam. Vprašati dopolnje: Celje, telefon 21-59 interno 207.
ZASTAVA 600 D brezhiben — bele barve — prevoženih 60.000 km prodam za 8.500 N-din, v račun vzamem tudi ček do 500 N-din. Orač, Celje, Gregoričeva 7.
SADNO stikalnico in kavč zložljiv v polico prodam. Naslov v upravi lista.
KOMPLETNO spalnico sptični javor« prodam zaradi selitve Berglez, Ipavčeva 16.

STANOVANJE
USLUZBENKA hiše prazno sobo s posebnim vvhodom. Naslov v upravi lista.
STANOVANJE — eno ali dve sobi z garažo iščem. Plačam dobro. Tudi kupim. Ponudbe pod šifro »Samo« v centru.
IŠČEM prazno sobo. Naslov v upravi lista.
ZAKONCA iščeta sobo in kuhinjo v Celju ali okolici. Plačata za dve leti naprej. Naslov v upravi lista.

ZAPOSLITEV
ŠTIRICLANSKA družina sprejme za dopoldnjsko pomoč v gospodinjstvu žensko srednjih let. Dr. Fazarič, Stanetova 14, Celje.
IŠČEM starejšo žensko za varstvo dveh otrok (starosti 19 mesecev in 9 let). Plačam po dogovoru za 7 ur dnevno. Vekoslav Rohida, Celje, Trubarjeva 6 — Otok.
GOSPODINJSKO pomočnico za v Ljubljano iščem. Ivanka Drganec, Celje, Copova 11.
IŠČEMO več kvalificiranih šiviljskih pomočnic. Pismene ponudbe pod šifro »TAKOJE«.
KMEČKO dekle s popolno osemletko in nekaj prakse v kuhinji zdravilišča želi zaposliti v gostinskem obratu. Pišite: Marija Jeranko — Nežlisc, Pristava pri Mestinju.

RAZNO
IZDELUJEM zabojčke za krompir in jabolka. Naslov v upravi lista.
IZDELUJEM razne betonske in teraco izdelke, plošče za tlakovanje, vrste ograje, okenske police, nagrobne spomenike in strešne opeke. Cena ugodna. Za naročilo se priporoča: Franc Hincel, Cementarne, Celje, Mariborska cesta 44.
MANJSO hišo z vrtem zamenjam za dve ali trosobno stanovanje. Naslov v upravi lista.
ZIDARJA za notranjo adaptacijo iščem. Naslov v upravi lista.
PO novih predpisih strokovno evidentiram, obdelujem, registriram urejam, periodično izločujem registraturno in arhivsko gradivo. Plača po dogovoru. Ponudbe pošljite pod šifro »VESTEN«.

Gradbeno industrijsko podjetje »Ingrad« Celje prodaja na

JAVNI LICITACIJI

gradbeni material, vgrajen v stanovanjski hiši in drvarnici, Ljubljanska cesta št. 45 Celje.

Izklična cena je 2.000 N-din.

Interesenti morajo pred licitacijo položiti varščino v višini 10% od izklične cene.

Pogoj je, da kupec poruši objekte in odstrani material v 10 dneh po licitaciji.

Licitacija bo dne 1. junija ob 8. uri v prostorih uprave podjetja »Ingrad« Celje, Ljubljanska c. 16.

Prometno podjetje SAP LJUBLJANA obvešča cenjene potnike, da bo dne 1. junija 1966 pričela redno obratovati medrepubliška avtobusna linija Ljubljana—Maribor—Varaždin, vsak dan po naslednjem voznem redu:

Odhod		Prihod
5.00	LJUBLJANA	20.05
6.40	CELJE	18.20
8.02	MARIBOR	17.00
8.15	VARAŽDIN	16.45
10.00	VARAŽDIN	15.00

Predprodaja vstopnic in rezervacij za navedeno linijo opravljajo:

Avtobusna postaja Ljubljana (blagajna SAP)
Avtobusni promet Maribor (avtobusna postaja)
Avtotransportno podjetje Varaždin (avtobusna postaja)

CENJENIM POTNIKOM PRIPOROČAMO NAJUGODNEJSO IN NAJCENEJSO AVTOBUSNO ZVEZO, KATERO VZDRUŽUJE NAŠE PODJETJE Z NAJSODOBNEJSIMI AVTOBUSI!

Montažno podjetje »INSTALACIJA« Ljubljana, Kamniška ul. 48a

razpisuje prosta delovna mesta za:

15 MONTERJEV CENTRALNE KURJAVE
Pogoj: kvalificiran in polkvalificiran delavec.

15 INSTALATERJEV VODOVODNE NAPELJAVE
Pogoj: kvalificiran in polkvalificiran delavec.

10 IZOLATERJEV
Pogoj: kvalificiran in polkvalificiran delavec.

15 STAVBENIH KLJUČAVNICARJEV
Pogoj: kvalificiran in polkvalificiran delavec.

10 AVTOGENIH IN ELEKTRO VARILCEV
Pogoj: kvalificiran in polkvalificiran delavec.

Za vsa navedena prosta delovna mesta bodo interesenti morali opraviti dvomesečno poiskusno dobo. V kolikor bodo uspešno opravili preiskusno dobo, možna zaposlitev v inozemstvu.

V času preiskusne stanovanje preskrbljeno proti plačilu.

Rok prijave do 15. 6. 1966.

Poleg tega bo podjetje sprejelo večje število vajencev za sledeče poklice:

MONTER CENTRALNE KURJAVE
INSTALATER VODOVODNE NAPELJAVE
IZOLATOR
STAVBENI KLEPAR
STAVBENI KLJUČAVNICAR

Pogoji: uspešno končana osemletka, uspešno opravljena preiskusna v podjetju, telesno sposoben za poklic.

Stanovanje in hrana preskrbljena.

Delovna skupnost AVTO MOTO SERVIS CELJE, Ljubljanska c. 11

razpisuje sledeča nezasedena delovna mesta:

a) MOJSTRA AVTOMEHANIČNE DELAVNICE
b) STRUGARJA

Pogoji za zasedbo:

a) avtomehanični mojster s 5-letno prakso na istem delovnem mestu kot vodja delavnice;

b) kvalificirani kovinostrugar s 5-letno prakso.

Delovna mesta so prosta do zasedbe. Nastop službe je možen takoj ali po dogovoru. Osební dohodki po pravilniku o delitvi OD.

POROČNE prstane po zadnji modi izdeluje zlatar v Gosposki 5, Ljubljana (poleg univerze).

WEEKEND hišico z električno napeljavo ob robu gozda in okoli 900 m² zemljišča — 12 km od Celja ugodno prodam. Kočica je primerna tudi za stalno bivanje. Poslanila pri M. Rozmann, Ljubljana — Srossmayerjeva 8/III.

SOLSKI INDUSTRIJSKO KOVINARSKI CENTER STORE razpisuje

licitacijo

za pianino, ki bo 9. junija 1966 na sedežu ustanove, Store št. 61 s pričetkom ob 10. uri popoldne. Ogled pianina je možen dve uri pred pričetkom licitacije v kulturnem domu v Storah. Izklična cena je N dinarjev 500.—
Uprava

TURISTIČNE OBJAVE

PROSTE KAPACITETE

Dovolj prostih mest je v vseh krajih Gornje Savinjske doline, v Zdravilišču Dobrna, v hotelih Zdraviliško gostinskega podjetja in pri zasebnikih v Rogaski Slatini. Hotel Paka je za 29. in 30. maja zaseden. Za Zdravilišče Rogaska Slatina so potrebne vedno predhodne rezervacije, prav tako za hotel Paka ob sobotah.

PRIRREDITVE

Celje — Vsako nedeljo popoldne igra na STAREM GRADU ansambel OCVIRK narodno-zabavno glasbo.

Ob sredah in sobotah je ples v hotelu CELEIA, ob sobotah v SAMOPOSTREZNI RESTAVRACIJI, vsako sredo, soboto in nedeljo zvečer pa na vrta restavracije KOOPER.

V ponedeljek 30. maja bo prva barskovarietetska prireditve v prostorih hotela CELEIA. Nastopala bo priznana skupina mednarodno poznanih artistov in stripižeta. Rezervacije že sprejemajo v Turističnem uradu.

DOBRNA — 31. maja ob 20. uri koncert ženskega pevskega zbora LYRA iz Zahodne Nemčije in moškega Komornega zbora iz Celja. Oba zbora bosta nastopila v zdraviliški dvorani.

ROGASKA SLATINA — 29. 5. ob 18. uri promenade koncert v zdraviliškem parku. 30. maja ob 20. uri koncert ženskega pevskega zbora LYRA iz Zahodne Nemčije in Komornega moškega zbora iz Celja.

Vsaki tork ob 20. uri ples v Zdraviliškem domu, vsako sredo, soboto in nedeljo ples v restavraciji Pošta.

IZLETI

Olepevalno in turistično društvo Celje prireja 12. junija avtobusni izlet z dvema avtobusoma v Varaždin, Krapino, Krapinske Toplice, 26. junija pa avtobusni izlet na Ljubelj, Yrsič, Zelenico. Prijave za izlete že sprejemajo v TURISTIČNEM INFORMACIJSKEM URADU Celje v Stanetovi ulici poleg kina Metropol.

ZAHVALA

Ob smrti ljubljenega moža in očeta

PETRA KUDER

čevljarja iz Griž

se zahvaljujemo docentu dr. Sušteršiču, vsemu bolnišničnemu osebju bolnišnice Celje, č., duhovščini, kolektiv »Obritnik« Prebold, darovalcem vencev, vsem sorodnikom, sosedom in znancem, ki so ga spremlili k večnemu počitku.

Zalužoi žena in otroci z družinami

ŽIVINOZDRAVNIŠKA DEŽURNA SLUŽBA

Od 21. do 28. maja 1966
CIRIL UMEK,
veterinar, Celje
Kernikova 37 — vogal
Kernikove in Dečkove
ceste

BE-ČE BESTSELLER

NA ZELJO STEVILNIH BRALCEV pripravljamo posebno izdajo romana J. M. Simmla

LJUBEZEN JE ZGOLJ BESEDA

ki je izhajal lani v dnevniku VECER

- Opozarjamo na posebno obliko BE-ČE zvezkov, ki jih boste lahko vezali v knjigo!
- Roman bo izhajal v nadaljevanjih!
- Roman je zgodba velike ljubezni, ki ga je napisal enaindvajsetletni sin dvomilijevga in prevarantskega milijonarja!
- Roman bo na voljo v upravi Večera, pri raznašalcih in v vseh kioskih in trafikah 2. junija 1966!

BE-ČE ROMANI — BE-ČE ROMANI — BE-ČE

Gospodinj, ali mislite na zimsko kurjavo in na

NAGRADNO PRODAJO

premoaga pri trgovskem podjetju »KURIVO Celje? Pripravljenih imamo 50 praktičnih nagrad v skupni vrednosti N Din 10.000.—

1. PRALNI STROJ
2. HLADILNIK
3. SIVALNI STROJ
4. SESALEC ZA PRAH
5. RADIOAPARAT
6. do 9. EKONOM LONCI
10. do 12. TRANZISTORJI
13. do 16. FENI ZA SUSENJE LAS
17. ELEKTRICNI PEKAC
18. do 28. NOCNE SVETILJKE
29. do 30. RAZENJ ZA CEVAPICE
31. do 35. PO 1 TONO PREMOGA
36. do 46. PO 500 KG PREMOGA
47. do 50. PO 1 PRM DRV

Premog ali drva lahko naročite v naši matični poslovalnici Celje, Mariborska cesta 7, ali pri naših zastopnikih:

1. Rogaska Slatina — Blaž Osojnik, Rogaska Slatina 93;
2. Sempeter v Sav. dolini — Alojzija Srabar, Sempeter 78, Marija Zlobec, Dolenja vas 67;
3. Polzela, Ivanka Drobež, Ločica 73;
4. Mozirje — Senica Maks, Mozirje 184;
5. Vojnik — Berta Kramar, Vojnik 55;
6. Store — Mackovšek Marica, Lipa 77;
7. Celje — Jančič Ludvik, Ostrožno 1.

Za vsako kupljeno tono premoaga zahtevajte nagradni kupon. Zrebanje bo 31. 8. 1966 v upravi podjetja ob sodelovanju potrošnikov.

IZLETNIK CELJE

V sodelovanju s »Putnike-om Beograd« organiziramo IZLETE PO JUGOSLAVIJI IN V INOZEMSTVO.

BUDIMPESTA — dvodnevni avtobusni izlet za kolektive in posameznike, datum potovanja po dogovoru.

BENETKE — TREVISO — UDINE — GORICA — TRST, dvodnevni avtobusni izlet za kolektive in posameznike.

TRST — MIRAMARE, enodnevni avtobusni izlet za kolektive in posameznike.

CELOVEC — VRBSKO JEZERO — GOSPOSVETSKO POLJE, enodnevni avtobusni izlet, datum po dogovoru.

DUNAJ — BRATISLAVA — BUDIMPESTA, tridnevni avtobusni izlet za kolektive in posameznike. Datum potovanja po dogovoru.

RIM — FIRENCE — BENETKE, 9-dnevno potovanje z avtobusom dne 13. maja, 17. junija, 8. julija, 2. septembra in 7. oktobra 1966. Prijave sprejemamo do vključno mesec dni pred pričetkom potovanja.

CAPRI — NAPOLI — RIM — BENETKE, 9-dnevno potovanje z vlakom dne 21. junija in 16. septembra 1966. Prijave sprejemamo do vključno mesec dni pred pričetkom potovanja.

PARIZ — NICA — MONTE CARLO — MILANO — BENETKE, 11-dnevno potovanje z vlakom dne 19. maja, 23. junija, 21. julija, 25. avgusta, 22. septembra in 20. oktobra 1966. Prijave sprejemamo do vključno mesec dni pred pričetkom potovanja.

SOLUN — ISTAMBUL — SOFIJA, 8-dnevno potovanje z avtobusom dne 22. maja, 26. junija, 17. julija, 14. avgusta, 18. septembra in 9. oktobra 1966. Prijave sprejemamo do vključno mesec dni pred pričetkom potovanja.

PO JUŽNI ITALIJI, BARI — NAPOLI — POMPEJI — COSENZA — MESINA — TAORMINA — CATANIA — PALERMO — CATANZARA, 12-dnevno potovanje z avtobusom dne 19. maja, 18. junija in 10. septembra 1966. Prijave sprejemamo do vključno mesec dni pred pričetkom potovanja.

BUDIMPESTA — KRAKOV — VARSAVA — BERLIN — PRAGA — DUNAJ, 10-dnevno potovanje z vlakom in letalom. Udeleženci teh potovanj si bodo ogledali MOSKVO, LENINGRAD, KIJEV, RIGO in JALTO.

PO SOVJETSKI ZVEZI, vsak mesec 12-dnevno potovanje z vlakom in letalom. Udeleženci teh potovanj si bodo ogledali MOSKVO, LENINGRAD, KIJEV, RIGO in JALTO.

Vse programe in informacije navedenih potovanj zahtevajte v našem turističnem oddelku na TITOVEM TRGU 3 ter v poslovalnici Velenje, Krško, Mozirje in Krapini.

IZLETNIK organizira potovanja po tu in inozemstvu z modernimi turističnimi avtobusi.

IZLETNIK posreduje v najkrajšem času nabavo potnih listov in tujih vizumov.

IZLETNIK rezervira postelje v spalnih vagonih, prodaja vozovnice za letalski promet za tu in inozemstvo.

IZLETNIK menja tuja plačilna sredstva. Za cenjeni obisk se priporoča

IZLETNIK CELJE

tel. 28-41

Rokometaši Celja so v nedeljo s precejšnjo težavo šele v zadnjih minutah spravili na kolena lanskega republiškega prvaka ekipo Slovenj Gradca. Nihče od prisotnih si ni mo-

gel misliti takega zapleta dogodkov na asfaltnem igrišču. Očtem, ko so v prvih 15 minutah celjski rokometiški uprizorili gostom pravo lekcijo in vodili 8:2, so začeli delati napake, ka-

kršnih že dolgo nismo videli. Celih 27 minut niso niti enkrat zadeli polno, medtem ko so gostje začeli polniti mrežo nezanesljivi celjski obrambi. Prišli so celo v vodstvo 9:8. V zadnjih 10 minutah pa se je Celjanom spet odprlo in z nekaj zaporednimi zadetki so dosegli zmago.

Seveda pa kljub samo trem golom razlike ne gre podočjevatvi uspeha, saj so Slovenjgraščani odlična ekipa, tehnično in kondicijsko dobro pripravljena. V nedeljo gostujejo celjski rokometiški v Piranu proti domačini, ki so na drugi poziciji v razpredelnici. Rezultat tekme pravzaprav ne bo vplival na končni vrstni red in bo dvoboj bolj ali manj prestižnega pomena. Izvedeli pa smo tudi, da je trenutno največja skrb Celjanov, kako dobiti denar za potovanje, kaj šele za ostala srečanja v kvalifikacijah za zvezno ligo. To pa ni za igralce nič kaj dobra spodbuda. Predstavljajo pa vendar eno redkih celjskih kvalitetnih vrst.

-ed

Eden od pogostih uspešnih napadov na vrata slovenjgraških rokometišev. — Foto Šmon

Na področnem prvenstvu mladih atletov in atletinj v Celju je nastopilo okrog 150 tekmovalcev. Najuspešnejši je bil vsekakor Bizjak, ki je zmagal v vseh disciplinah metov. — Foto Šmon

V MESECU MLADOSTI V ŠMARSKI OBCINI

ŠTEVILNE PRIREDITVE

BOLJ KO SE JE BLIŽAL 25. MAJ, DAN MLADOSTI, VEČ JE BILO PRIREDITEV. V ŠMARSKI OBCINI SE RAZNA TEKMOVANJA, IZLETI IN DELOVNE AKCIJE ODVIJAJO. ZE VES MESEC MAJ. V SPLET MAJSKIH PRAZNOVANJ SODITA NEDVOMNO TUDI KURIRKOVA POŠTA IN ŠTAFETA MLADOSTI, KI STA SKOZI OBCINO POTOVALI V SREDINI MAJA. SE POSEBEJ SVEČANI PA SO BILI LETOS SPREJEMI PIONIRJEV V ZVEZO MLADINE. SVEČANOSTI SO BILE V SREDO NA VSEH OSEMLET-KAH.

Predvčeršnjim so v Podčetrtku pripravili posebno proslavo, pionirski kros in druga tekmovanja. Tudi v Rogatecu je bila svečana akademija in telovadni nastop, učenci osnovne šole pa so razstavili ročna dela in likovne izdelke. Mladina Donačke gore je več majske dni urejala cesto na Donačko goro, mladinski aktiv pa je pripravil dvodnevni izlet po Sloveniji.

Učenci šmarske osnovne šole so dan mladosti preživel na partizanskem pohodu na Boč, kjer so pripravili krajši kulturni program. V Sentvidu pri Grobelnem so se učenci pomerili v medrazrednem tekmovanju v krosu in atletiki, na dan mladosti pa so odšli na partizanski pohod na Resevno. Mladina Podsrede je obiskala kraj, kjer je padla Miloševa četa, učenci osnovne šole Dobovec pri Rogatecu pa so pripravili izlet na Boč za starejše učence in v bližnje okolice.

To je le del prireditev v mesecu mladosti v šmarski občini. Treba je še povedati da so bile za dan mladosti šole svečano okrašene da so na predvečer praznika mladim po hribih goreli kresovi da so osnovne šole, ki so pokroviteljice posameznih spominskih obeležij iz NOV, le-te primerno uredile...

Večja prireditev je bila tudi tekmovanje osnovnih šol na temo »Kozjansko v boju« in tekmovanje matematikov osmih razredov osnovnih šol. P. K.

Taborniki v mesecu mladosti

Celjska zveza tabornikov je v mesecu mladosti organizirala več akcij, s katerimi so se uspešno vključili tako v praznovanje praznika mladih ljudi, kot tudi v počastitev 25. obletnice ustanovitve Osvobodilne fronte. Ze 26. aprila je odšlo iz Celja sedem tabornikov iz odreda Gorskih borov v Bosno. Bili so gostje tabornikov iz Banjaluke in Bihača, s katerimi so preživeli prijeten teden dni. Druga skupina je odšla iz Celja tri dni kasneje. Namenili pa so se v Split, kjer so jih sprejeli člani odreda Marjan, ki so bili gostje tabora prijateljstva v Celju. Celjani pa so se tokrat udeležili devetega tradicionalnega zleta tabornikov. V istem času je sedemčlanska ekipa Celjanov priredila srečanje z braslovsškimi taborniki, s katerimi so se podali na pohod po partizanskih Dobrovljah. 21. maja pa se je začel pohod tabornikov po poteh 14. divizije. Udeležilo se ga je 50 tabornikov in 30 pripadnikov Jugoslovanske ljudske armade. Pohod so začeli v Socki, kjer so jim tamkajšnji pionirji in učitelji priredili pristrčno sprejeme. Potem pa so krenili proti Veliki ravnji. Pohoda se je udeležilo tudi nekaj pionirjev, organizirali pa

so ga ob pomoči Združenja borcev Celja in Dobrne ter mladinske organizacije in Socialistične zveze tega kraja. Le-ti so udeležence pohoda počakali v vasi Brca, kjer so pri spomeniku 39 padlim borcem pripravili slovesnost. Od tam so krenili proti Resnikovi kotlini do cerkve sv. Jošta, na Planinski dom in končno še v Pako pri Velenju. Vso pot so mlade tabornike nekdanji borci seznanjali potekom narodnoosvobodilne borbe na tem območju. Prebivalci so udeležence pohoda povsod pristrčno sprejeli, pa tudi taborniki so se nekaterim najzvestejšim oddolžili s skromnimi darili.

29. maja bodo celjski taborniki po trinajstih letih svojega delovanja le dobili svoj prostor. Ta bo na trgu Zrtev fašizma 10 in taborniki se krajevnima skupnostima Otob in Center zanj zahvaljujejo. Zdaj bodo tudi svojo dejavnost lahko še razširili, zato vabijo vse, ki se zanimajo za taborništvo, da se včlanijo v to organizacijo. Poleg ostalih ugodnosti imajo taborniki tudi popust pri vožnji z javnimi prometnimi sredstvi, kar je zdaj po ukinitvi obrazca K-15 še tembolj dobrodošlo.

V Sedražu so streljali

V čast dneva mladosti so marljivi strelci strelske družine »Gvido Pavlič« iz Sedraža nad Laškimi organizirali tekmovanje v streljanju z zračno puško. Tekmovalo je 14 mladinskih in 4 pionirskih ekip. Rezultati: — mladinci: 1. Vojaška ekipa Celje 922 krogov; 2. SD »Heraj Daki« Celje 857; 3. SD Rečica 851; 4. SD Jurklošter 846. Posamezniki: 1. Kojič 244, 2. Nadj 243, 3. Gračner 237. Pionirji — ekipno: 1. SD »Ivo Lola Ribar« 408; 2. SD Laško 343; 3. SD »Gvido

Pavlič« 343. Posamezno: Tratinik 141, 2. Hacc 135, 3. Tratinik Majda 132. Najboljše ekipe in posamezniki so ob koncu tekmovanja prejeli pismena priznanja. Putnik

ŠPORT NA DROBNO

V III. kolu so celjski košarkarji gostovali v Ljubljani in podlegli v podaljški ekipi Zelene jame 55:59. Ekipa Celja je najavila protest, ker jim v zadnji minuti niso priznali regularno doseženega koša.

-00-

V isti konkurenci pa je ekipa Zalc doma premagala ekipo Litijo z rezultatom 56:46.

-00-

V III. kolu II. republiške lige v odbojki je ekipa Braslovč premagala Šempeter s 3:0.

-00-

Na tradicionalnem partizanskem maršu v Kumrovcu je prvo mesto zasedel član celjskega Kladivarja Červan, medtem ko je bil drugi celjski predstavnik Komesarovič deveti.

Nastop šolanih psov

Jutri v soboto bo na Glaziji zanimiva prireditev. Klub za vzrejo športnih in službenih psov Celje bo priredil nastop šolanih psov v vajah ubogljivosti, vajah z orodjem in zaprekami, vajah v napadu in obrambi. Gledalci pa bodo na tej zanimivi prireditvi videli tudi več demonstracij o praktični uporabi šolanega psa. Pričetek prireditve bo ob 17. uri.

Sredi preteklega tedna so amaterski nogometaši Slovenije na Glaziji slavili svojo drugo zmago v prvem amaterskem prvenstvu Jugoslavije. Tokrat so premagali ekipo Hrvaške s

3:1. K zmagi so precejšen delež prispevali tudi celjski nogometaši Reberšak, Letner, Hribernik in Perc, poleg njih pa tudi ljubljanski vratar Delja (na sliki). — Foto Šmon

Delovna skupnost Komunalnega podjetja Ljubno

razpisuje

prosto delovno mesto

RAČUNOVODJE

Pogoji: Srednja ekonomska šola z 2-letno prakso ali nižja strokovna izobrazba s 5-letno prakso.

Stanovanje ni zagotovljeno.

PODZVEZNO NOGOMETNO TEKMOVANJE

DERBY — STEKLARJU

V petnajstem kolu obeh podzveznih nogometnih lig so bili doseženi naslednji rezultati:

I. razred:

Steklar : Zalec 3:1 (1:1), Brežice : Polzela 1:2 (0:1), Rogatec : Smartno 3:3 (1:0), Zreče : Vojnik 3:3 (1:2) — prekinjena v 84. minuti, tekma Senovo : Nazarje ni bila odigrana.

II. razred:

Salek : Store 3:2 (1:1), (ta tekma je izven konkurence), Gotovlje : Vransko 3:0 (2:0), Ljubno : Laško 3:0 (0:0), Ponikva : Krško 2:9 (1:3), Sentjur : Sevnica 2:4 (2:1).

V prvem razredu je Steklar v derby tekmi premagal Zalec, čeprav je

igral ves drugi polčas le z 10 igralci. Tekma v Zrečah je bila prekinjena, ker so bili izključeni 4 domači igralci in bo registrirana s 3:0 za Vojnik Polzele v gosteh, tekma Senovo : nik. Presenečata uspeha Šlartnega Nazarje bo registrirana verjetno s 3:0.

V drugem razredu so vodeča moštva zanesljivo zmagala in tako imamo še vedno tri kandidate (Gotovlje, Ljubno, Krško) za dve mesti v I. razredu. Presenečata pa poraž Stor, čeprav je bila tekma izven konkurence.

Lestvica I. razreda po 15. kolu:

Steklar	15	13	0	2	85:17	26
Zalec	15	11	0	4	73:31	22
Rogatec	14	9	1	4	49:30	19
Zreče	15	8	1	6	50:42	17
Senovo	13	7	2	4	50:39	16
Vojnik	15	7	2	6	41:41	16
Smartno	15	3	2	10	34:69	8
Brežice	15	3	1	11	28:59	7
Nazarje	14	2	2	10	24:76	6

Lestvica II. razreda po 15. kolu:

Gotovlje	14	10	2	2	79:20	22
Ljubno	13	11	0	2	45:19	22
Krško	14	9	2	3	64:30	20
Store	14	7	2	5	36:22	16
Sevnica	14	7	2	5	42:44	16
Laško	14	5	2	7	30:41	12
Vransko	15	4	3	8	32:41	11
Sentjur	14	4	1	9	24:53	9
Polzela	15	4	1	10	24:54	9
Ponikva	15	0	3	12	18:88	3
Salek	9	2	1	6	18:33	5

V 16. kolu (29. 5. 1966) pa igrajo:

I. razred: Smartno : Senovo, Polzela : Rogatec, Zalec : Zreče, Vojnik : Brežice in Nazarje : Steklar.

II. razred:

Laško : Gotovlje, Krško : Ljubno, Sentjur : Store, Sevnica : Ponikva in Vransko : Salek.

d. š.

EMO — CELJE

Komisija za dodeljevanje štipendij

RAZPISUJE

za šolsko leto 1966/67 štipendije za šolaje na poklicnih šolah v Storah, Ravnah na Koroškem ter Mariboru in sicer za:

Poklic:

ORODJAR	12	štipendij	SIKC	Store
REZKALEC	6	"	SIKC	Store
BRUSILEC	3	"	SIKC	Store
STROJNI KLJUČAVNICAR	2	"	SIKC	Store
STRUGAR	1	"	SIKC	Store
KALILEC	1	"	Ravne na Koroškem	
ORODNI KOVAC	1	"	Ravne na Koroškem	
ELEKTRIKAR	1	"	Maribor	

27 štipendij

Pogoji za sprejem so naslednji: — da je kandidat fizično in duševno zdrav, — da je dokončal osemletko z najmanj dobrim uspehom, — da ni prekoračil 17. leta starosti. Prednost pri razpisu imajo kandidati z bivališčem v Celju ali bližnji okolici.

Štipendisti poklicnih šol imajo naslednje ugodnosti: — fiksno štipendijo po letnikih v višini od 100 do 140 N-din po pravilniku o štipendiranju, — gibljivi del štipendije po učenem uspehu in letnikih v višini od 10 do 120 N-din po pravilniku o štipendiranju.

Kandidati morajo predložiti lastnorочно napisano prošnjo in kratak življenjepis, šolsko spričevalo o uspešno dokončani osemletki, izpisek iz rojstne matične knjige ter zdravniško spričevalo. Rok prijave je najpozneje do 30. 6. 1966 na Tovarno EMO — CELJE, oddelek za izobraževanje.

PRAVILNA PREHRANA-VIR ZDRAVJA

HITER RAZVOJ INDUSTRIALIZACIJE JE POVZROČIL TUDI RAZMERA NAGLO PRELIVANJE DELOVNE SILE IZ NEINDUSTRIALNIH OBMOČIJ TJA, KJER JE RAZVITA INDUSTRIJA, TOREJ V MESTA. TAKO SE JE NA PRIMER V CELJU, KI NE SODI MED VELIKA MESTA, NEVERJETNO HITRO DVIGNILO ŠTEVILO, PREBIVALSTVA, SAJ JE IMELO LETA 1931 SAMO 7.602 PREBIVALCA, LETA 1948. 20.500, MEDTEM KO JE LETA 1965 STELO OŽJE MESTO 28.600, SIRSE PA CELO 32.100 PREBIVALCEV.

Zaradi tako hitrega naraščanja mestnega prebivalstva pa se pojavljajo pri ljudeh, ki žive v mestu, posebno še pri onih, ki prihajajo s podeželja in se šele uvajajo v nov način življenja, težki problemi. Življenje v mestu zahteva ljudi trdnega zdravja in močnih živcev, ki so kos telesnim in duševnim naporom. Čeprav je možno, da je delo v mestu zaradi mehanizacije fizično lažje, se pa način življenja vendarle močno razlikuje od psihično več ali manj umirjenega vzdušja na deželi. V mestu je zaradi razvite industrije in velike prenaseljenosti zrak močno onesčiščen s prahom, dimom, različnimi škodljivimi plini, predvsem žveplovim dioksidom in ogljikovim monoksidom, zastrupljajo ga izpušni plini motornih vozil itd. Vse to lahko zmanjša izžarevanje sonca za 30 do 40 odstotkov in to predvsem v ultravijoličastem delu spektra, ki pa je z biološkega stališča najpomembnejši. Prekomerno onesčiščen zrak vpliva kvarno na človekovo zdravje; zato so boleznih dihal v ta-

kih mestih najpogosteje in verjetno ni slučaj, da so obolenja dihal tudi v Celju na prvem mestu.

Poleg tega pa v mestih nastaja še drug zelo važen problem — to je pravilna prehrana. Z njo lahko namreč veliko boleznih celo preprečimo in torej ni prav, da to tako pomembno vprašanje tako zelo zapostavljamo. V mestih čedalje bolj odločno prehajamo od individualne k družbeni prehrani. Vsaj en obrok so v obratih družbene prehrane prisiljeni jemati mnogi samci in prenekateri družina, kjer sta zaposlena oče in mati. V Celju imamo 12 večjih obratov družbene prehrane, kjer kosi okrog 7000 ljudi. V to število je všteti okrog 1050 učencev, ki kosijo v dijaških oziroma šolskih kuhinjah. Večerjo si večina prebivalcev pripravlja sama, vendar tudi tu marsikje pogrešijo. Namesto, da bi si pripravili lahke večerje, ki naj bi vsebovale predvsem mleko in mlečne izdelke, se odločijo za bogate, težko prebavljive jedi, s katerimi naj bi nadomestili eventualno

slabše kosilo. S tem pa čez noč preveč obremenijo prebavne organe in posledica je nemirno spanje.

Prehrana mestnega prebivalca vsebuje ponavadi premalo beljakovin, predvsem živalskih, nato vitaminov in mineralnih soli (kalcija in fosforja), kar je posledica premajhne potrošnje mleka, mlečnih izdelkov, jajc, mesa, sadja in zelenjave, medtem ko je potrošnja ogljikovih hidratov deloma tudi masočob znatno prevelika. Pri mestnem prebivalstvu pa je napačna tudi razdelitev dnevnih obrokov. Tako opažamo, da je zajtrk zelo skromen in zato popolnoma nezadovoljiv. V večini industrijskih obratov so zato uvedli topli obrok, katerega kalorična vrednost brez kruha naj bi bila od 500 do 800 kalorij. V Celju razdelijo na dan okrog 27.500 toplih obrokov. Večino jih pripravijo v samopostrežni restavraciji in jih od tam v posebnih posodah pošiljajo v delovne organizacije. Sprva se delavci za tople obroke niso kaj prida zanimali. Pritoževali so se, da je preveč enoličen, predrag itd. Res se obrok popravili in zdaj ga znajo tudi bolje ceniti. Namen toplega obroka je, da hravnava med delom potrošeno energijo ter usposobi delavca tudi za nadaljnje intenzivno delo. Toda nekateri delavci so se odločili za drugo skrajnost. Namesto, da bi jim topla malica pomenila le dopolnilni obrok, so ga nekateri zamenjali za kosilo.

Slabše pa malica šoloobvezna mladina. Nekateri večje srednje šole nimajo ustreznih prostorov, da bi v njih lahko uredili šolske kuhinje, v gimnaziji na primer pa zaradi previsoke cene za malico sploh ni bilo zanimanja.

Ze v uvodu smo poudarili, da nepravilna prehrana vpliva na zdravje prebivalstva. Iz statističnega poročila o zavarovancih občine Celje, vidimo, d so bila obolenja prebavnega trakta v letu 1965 že na drugem mestu s 9.754 primeri od vseh 55.169 obolenj. V Celju pa bomo morali misliti tudi na to, da bi vsaj ena menza nudila dietno hrano, saj imamo kar 386 ljudi, ki imajo sladkorno bolezen in morajo zatorej uživati samo dietne jedi.

Reševanje vseh teh nalog seveda ni enostavno. Če pa bomo upoštevali, da z izboljšanjem prehrane skrbimo tudi za zdravstveno stanje prebivalstva, bo verjetno nekoliko lažje najti tudi potrebna sredstva.

ing. Bogomir Slapar

Cenjeni potrošniki!

Oddetek znižanega blaga veleblagovnice »LJUDESKI MAGAZIN« Celje ima v zalogi večjo količino moških srajc po tovrniško znižani ceni. Ze sam proizvajalec »Toper« Celje jamči, da so srajce odlične kvalitete in kakovosti.

Oglejte si in izbirajte! Za 2421 starih dinarjev boste spet novi in elegantni.

Obenem pa boste lahko izbrali med novopripravljenim blagom iz sintetičnih vlaken po ugodnih cenah in v lepih vzorcih.

K nakupu vabi

VELEBLAGOVNICA

Ljudski magazin

CELJE

ZDRAVLJENJE NESPEČNOSTI

Ce, vas muči nespečnost, nikar takoj ne pohitite k zdravilom, temveč se o svojih težavah najprej pogovorite z zdravnikom. Sredstva, ki naj odpravijo nespečnost, namreč niso neškodljiva, če jih jemljete kar v tri dni. In ker je nespečnost največkrat posledica nepravilnega življenja in je le redkeje znak kakšnega obolenja, se lahko proti njej uspešno borite tudi z drugimi sredstvi.

Prvo pravilo je — hodite v posteljo in vstajajte vedno ob istem, točno določenem času. Zvečer se znebite vsega, kar vas muči in vzbuja spomine.

Pred spanjem se nikar ne ukvarjajte z umskim delom, tudi čitati ni treba.

Poseben nasvet za kadilce: od poslednje cigarete se poslovite vsaj dve uri pred spanjem.

In kakšna naj bo večerja? Močna hrana, kava in čaj ne sodijo v večerne ure. Izberite raje lahko, mlečno hrano.

Zdravilo proti nespečnosti so tudi sprehodi pred spanjem, ki naj trajajo vse dotlej, dokler ne občutite rahle utrujenosti. In — ne pozabite odpreti okna, predno ležete v posteljo.

IZ RAZPRAVE O NOVEM ZAKONU O VARSTVU OTROK

Boljši viri financiranja

JAVNA RAZPRAVA O TEZAH ZAKONA O NEPOSREDNEM VARSTVU OTROK IN DRUŽINSKEMU DODATKU, KI BO TRAJALA DO KONCA JUNJA LETOSNJEGA LETA, KAZE, DA SE OTROŠKO VARSTVO — KLJUB NEKATERIM USPEHOM — NE RAZVIJA SKLADNO Z MOŽNOSTMI IN POTREBAMI. NE SAMO, DA STAGNIRA, UGOTAVLJAJO CELO, DA JE SKUPNOST V CASU, KO JE IMELA MANJ MOŽNOSTI, DAJALA V NEPOSREDNO OTROŠKO VARSTVO ZNATNO VIŠJA SREDSTVA KOT DANES.

Pomankljivo je zlasti zdravstveno varstvo otrok, kar dokazuje tudi število obolenj in še zmeraj visok odstotek smrtnosti. Tudi tisti problemi, ki so povezani z rehabilitacijo in zaščito otrok z motnjami v fizičnem in psihičnem razvoju, so števil-

ni. Doslej so bile namreč možnosti za njihovo medicinsko in profesionalno rehabilitacijo zelo omejene, pa tudi posebno šolstvo se na razvijalo skladno s potrebami teh otrok.

Zaščita vzgojno zapuščenih in socialno ogroženih otrok je minimalna. Nerešno financiranje socialne zaščite, nerazvitost socialnih služb, posebno centrov za socialno delo, onemogočajo boljše in učinkovitejše reševanje problemov zaščite otrok. Otroške ustanove (domovi, zavodi, zavetišča) so zelo maloštevilne. Poleg tega pa se jih večina družin z nizkimi prejemki tudi ne more posluževati.

Zavoljo vsega tega se sestavljenci novega zakona trudijo, da bi predvsem rešili nekatera osnovna vprašanja. Tako na primer menijo, da je treba v razdelitvi narodnega dohodka odrediti za otroško varstvo večji delež. Samo to je lahko osnova, na podlagi katere bo mogoče graditi in izpopolnjevati sistem otroškega varstva, ki bo ustrezal tako potrebam družine kot tudi družbi. Glede virov financiranja pa menijo, naj bi temeljili na osebnih dohodkih v obliki posebnega prispevka za otroško varstvo — podobno kot velja to za prispevek za financiranje izobraževanja. Predlagajo tudi tesnejše sodelovanje med skladi za otroško varstvo in skladi za financiranje šolstva, tako da bi otroke zaposlenih staršev močneje vezali na šolo, kjer naj bi v organiziranem varstvu preživeli večji del dneva. Tako bi starše rešili velike skrbi — kaj je z otroki v času, ko so sami v službi — hkrati pa tudi otrokom omogočili, da organiziraneje preživijo svoje proste ure.

TOKRAT VAM PREDSTAVLJAMO ENEGA NOVEJSIH MODEL OV CESKE MODE. OBLEKO Z ZANIMIVIM PREDNJIM DELOM LAHKO UKROJITE TUDI IZ NEKOLIKO DEBELEJSEGA PLATNA ALI KAKE PODOBNE KOMPAKTNEJSE TKANINE, PA BO TUDI ZA NEKOLIKO MANJ SONCNE DNI NADVSE PRIMERNA.

Podpečke mame ni več

V skromnem življenju, polnem trpljenja in nenehnega žrtvovanja je utihnilo srce plemenite žene, matere. Ano Funtek, ki so jo imenovali tudi Podpečka mati, so pokopali 4. maja.

Ana Funtek se je rodila 8. aprila leta 1888 v Podveži nad Lucjami. Komaj sedemnajstletna se je poročila na kmetiji Podpečnik v Podvolovjeku. Pričelo se je njeno trdo življenje. Rodila je 16 otrok, od katerih je živih še devet. Po začetku prve svetovne vojne je na kmetiji ostala sama s sedmimi malimi otroki. Tudi druga svetovna vojna ji ni prizanšla. Ovdovela je že leta 1936 in tako je vse breme težkih dni nosila sama. Njena domačija je bila ena izmed prvih, ki je pričela sodelovati z narodnoosvobodilno borbo. Ze v letu 1942 so iz Kranjske strani prišli prvi borci in od takrat dalje redno do konca vojne. V neposredni bližini njene kmetije je bila bolnica. Podpečka mati je bila tista, ki je nenehno skrbela za ranjene, bolne in izmučene borce. Delila jim je zadnji košček kruha, bila jim je druga mati. V decembrski ofenzivi leta 1944 je bila kmetinja požgana, to pa ni bil edini materin davek. Od štirih sinov, ki so bili v partizanih, sta se vrnila samo dva. Toda mati ni klonila. Obnovila je požgan dom, ki ga je pozneje izročila svojim sinovoma, svoje pridno, toplo življenje pa je nadaljevala tudi naprej.

Vsi, ki so Podpečko mater poznali, jo bodo ohranili v svetlem spominu.

O. S.

PRI SLOVENČEVH

Ko se je po tollkih mesecih prošelj, naj ga vendar obiše za dlje časa, le oglasila pri sinu, ki je z družino živel v mestu, je imela solzne oči. V rokah je nosila staro, oguljeno torbico, ki jo je kupila pred kdo ve kolikimi leti, cekar in mrežo, v kateri je kokodajsala lepa, debela kokoška. Fant se je matere razveselil, hote je spregledal njene objokane oči in šele pozno popoldne mu je povedala, da tokrat ni držala doma. S snaho sta se spet udarili in da ne bi rekla kaj hudega, je sedla na prvi avtobus in se odpeljala k njemu.

Dobrih štirideset let je gospodinja na njihovem velikem gruntu. Precej starejšemu možu je rodila devet otrok. Vedno skromna in tiha, ljubezniva in zaupljiva tudi ni mogla prav razumeti, zakaj je mož v tistih zadnjih dneh svojega življenja tolikokrat naročeval starejšemu sinu, naj mater uboga tudi, ko njega ne bo več. In ve naj, da je mama bolj izkušena, da ima pravico do svoje hiše in svojih polj in naj razume, da je dragocena tudi zdaj, ko ne more več tako močno zavihetati motike kot njegova mlada žena. Dosti kasneje je z bolečino v srcu ugotovila, da je le preveč zaupala mladima. Ničesar več ni prav naredila, česar koli se je dotaknila, že jo je snahih pogled opomnil, da zdaj ni več ona tista, ki je »doma« v tej veliki, topli kuhinji. In kadar je prišel kdo od njenih, pa mu je napol skrivaj napol javno stisnila v žep klobaso ali kaj podobnega, je zvečer že slišala, da bo razdala celo hišo. Mama je sicer vsakomur povedala, da je njena snaha pridno dekle — in to je tudi bila — toda v njenem srcu za staro mater ni bilo prostora. Pa tudi sin je bil v težkem položaju. Ni vedel, na katero stran naj se postavi, zato je ob takih hudih urah ponavadi odšel, kamorkoli je bilo mogoče.

Mati je pri svojem mlajšem sinu ostala nekaj tednov. Med tem časom je bil tudi praznik, ko so se doma zbrali vsi otroci s svojimi družinami. Drug za drugim so prihajali in zaman iskali mater. Šele na njihovo zahtevo je starejši sin materi pisal, naj se vrne. In tudi snaha je pripisala nekaj besed.

Po štiridesetih letih in še več trdega dela, ko spozna skoraj vsako bilko na svojih travnikih, ko tako dobro ve, kako zemlja diha in kako je treba ravnati z njo, prav gotov ni lahko prepustiti svojega mesta nekemu drugemu — pa čeprav je to sin, ali njegova žena. In prav nič ne bi bilo narobe, če bi mladi to naravno nasledstvo prepustili času in ga pričakovali z več ljubezni, pa manj nestrpnosti.

USPELA KRVODAJALSKA AKCIJA V CINKARNI

Pred dnevi so člani delovnega kolektiva Cinkarne organizirali krvodajalsko akcijo, ki se je je udeležilo 160 darovalcev. Delovna skupnost Cinkarne je bila tudi lani med tistimi kolektivi, ki so krvodajalsko akcijo najmnogičneje izvedli. Glede na velik odziv je upravni odbor tudi tokrat omogočil, da so darovalci opravili svojo človekoljubno dejanje med delovnim časom.

V pričakovanju, da bi tudi jeseni krvodajalska akcija v Cinkarni tako

lepo uspela, se občinski odbor Rdečega križa in transfuzijska postaja iskreno zahvalujeta za pomoč tako krvodajalcem, kot upravnemu odboru, kadrovski službi in sindikalni podružnici.

Vladimir Tumanov

ZAKAJ PERO NE PIŠE

Pogosto se mi zgodi, da pozabim kje kakšno stvar. Tako sem nekje pozabil tudi nalivno pero. Ker sem vedel, da sem raztresen, sem tistega dne, ko sem ga kupil, vgraviral vanj svojo telefonsko številko. Okrog sedmih zvečer je v naši hiši zazvonil telefon. Moški bas je vprašal:

— Niste morda vi pozabili na pošti svoje nalivno pero z vgravirano številko vašega telefona?

— Da, to je moje nalivno pero. Bi mi ga radi vrnil?

— Kaj vam ne pade na pamet?

— Kako, kaj? Zakaj mi potlej telefonirate?

— Rad bi vedel, zakaj pero ne piše!

— Ja, veste... V jezli nisem vedel, kaj naj rečem, zato sem odložil slušalko.

Čez kakšne pol ure, ko sem se ravno kopal, je zopet zazvonil telefon. Hitro sem obrisal s sebe milnico, ogrnil kopalni plašč in stopil do telefona. Nov lastnik mojega nalivnega peresa je za vsako ceno hotel vedeti, zakaj ne piše. Odložil sem slušalko, toda telefon je ponovno zazvonil.

— Najbrž je zmanjkalo črnila, sem rekel.

Čez nekaj časa, ko sem se vrnil v kopalnico, je zopet pozvonilo.

— Pregledal sem ga, se je oglašil isti bas. — Črnila je še dovolj, toda nalivno pero noče pisati. Vi gotovo veste, zakaj ne?

— Operite in očistite ga, sem rekel, — in me že pustite enkrat pri miru!

Čez nekaj časa je spet zazvonilo.

— Očistil sem pero, vendar še vedno ne piše. Zakaj?

— Ne vem.

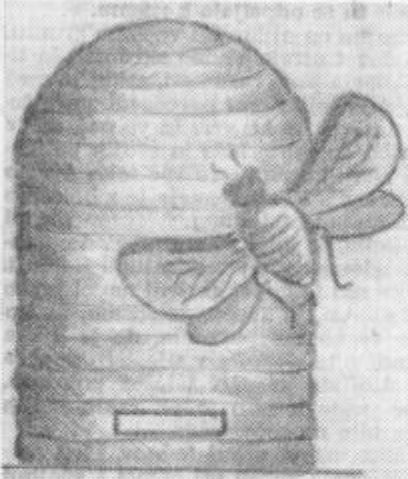
— Kaj vas je obsedlo, človek, je zagrmel glas mojega sobesednika.

— Podtikate ljudem pokvarjena nalivna peresa in se jim še smejite! Kakšna nesramnost!

Odložil sem slušalko, toda telefon je vztrajno zvonil dalje. Opolnoči, ko sem izčrpal že vse svoje znanje o pokvarjenih nalivnih peresih, sem svetloval nadležnežu, da udari s prstom po peresu.

Nekaj časa za tem me je telefonsko zvonjenje dvignilo iz postelje. Nov lastnik mojega peresa me je obvestil, da je nekajkrat udaril po njem s prstom in da zdaj piše. Najlepše se mi je zahvalil za nasvete.

Odtlej nikoli več nobene svoje stvari ne zaznamujem s številko svojega telefona.

SVOJE PRIHRANKE BOSTE VARNO IN ZA VAS KORIŠNO NALOŽILI NA HRANILNO KNJIZICO KREDITNE BANKE CELJE!
KREDITNA BANKA CELJE — osrednja enota z ekspoziturami **ZALEC, MOZIRJE, LASKO, SENTJUR PRI CELJU, SMARJE PRI JELSAH, ROGASKA SLATINA, SLOV. KONJICE, SEVNICA IN BREZICE.**

Podružnice:
CELJSKA MESTNA HRANILNICA, SLOVENSKA BISTRICA, VELENJE z ekspozituro v **SOSTANJU, SLOVENJ GRADEC** z ekspozituro v **RADLJAH OB DRAVI, DRAVOGRADU** in **PREVALJAH.**

OBRETNOSTNA MERA ZA NAVADNE VLOGE 5% — ZA VEZANE PREKO 12 MESECEV OD 7 DO 7,5%.

KREDITNA BANKA CELJE

FERDO KOČEVAR

Mlinacjev JANEZ

V mračnem kotu na slami, ki je zaudarjala po trohno, je Janez zagledal človeško prikazen; čepela je, in kot se je zdelo, je bila v njej še trohica življenja. Vzkovana je bila v težko železje.

— Kdo si in kaj si zakrivil? je vprašal Janez.

Jetnik se ni zganil. Ko da ga ne zanima ne Janez ne njegovo vprašanje.

— Kdo si in kaj si zakrivil? je ponovil Janez.

Jetnik se ni ganil.

— Spravimo ga ven, je rekel Janez.

Fantje so stopili v celico, sneli jetniku okove in ga odnesli ven. Tedaj se je preplašenim očem ponudil strašen prizor: pred njimi je bil samo še skelet; človek je bil slep, kajti večna tema v celici mu je uničila vid; bil je gluhi; brada in lasje pa so mu porasli obraz, da se je zdel star kot zemlja; po razcapanih cunjah, ki so komaj še pokrivalo nagoto, pa je mrgolel gnusen mrčes. Fante je spreletela groza, kajti pred seboj so imeli živega mrliča. Prinesli so nekaj hrane in vrč vina, da bi ga okrepčali, toda siromak je bil tako slab, da ni mogel niti govoriti. Pomagali so mu dvigniti vrč, toda komaj je napravil dober požirek, se je pričel tresti po vesm životu. Rad bi bil vstal. Janez in Tone sta ga podprla, a že v istem trenutku so mu klecnile noge.

— Opro... ščen... svo... bo... den... je vzdihnil starec. — Da... da... vino... mi je znamenje... da sem rešen iz dolgoletne ječe... in sladka zavest... mi pravi... da je pravični bog uslišal moje prošnje v temni ječi. Stirideset dolgih let mi ni prišla kapljica vina na jezik in zato vem, da je... to vino... zdaj moja... rešitev. Le smrdljivo vodo so mi zivali po žlebu v ječo. Kajne da... prijatelji moji... kajne da je to vino znamenje moje odrešitve. Sicer vas ne vidim in ne slišim, toda verjeti vam hočem... da ste me res osvobodili...

Jetnik se je povsem zgudil vase, kakor da bi bil umrl, potem se je zopet dvignil.

— Nate! Tu imate! je spet začel. — Nate! Morda si ti, moj sin tukaj, morda se prav na te opiram... morda so s teboj tudi moji vnuki.

— Nate!

Starec je s težavo izvlekel izpod pazduhe svetinjo in jo pomolal fantom, ki so stali okrog njega.

— Po tej svetinji me boste spoznali. Nosil sem jo kot edini zaklad dolgih stirideset let pod pazduho skrito... vedno sem upal, da me bodo po njej kdaj spoznali. Čast in hvala bogu, nisem se motil. Prišel je ta presrečni dan in čast in hvala bogu in čast in hvala...

Zopet se je zgrudil.

Vsi so ogledovali čudno svetinjo, toda po njej ga ni mogel nihče prepoznati.

so vsi drugi že zdavnaj pozabili na me... živega pokopanega!

Starec je umolknil. Krčevito je pričel loviti sapo. Fantje so ginjeni stali okrog njega in čakali, da bi povedal vsaj kakšno ime, po katerem bi izvedeli, kdo je.

— Tvoja mati gotovo ne živi več, ali ne? je rekel čez nekaj časa. O, kako le, saj jih moram že jaz imeti blizu sto! Sicer pa sem že davno nehal šteti leta, ki so mi bila tako bridka in dolga v temni ječi. Kakšnih stirideset let sem moral prebiti tu, med temi stenami, saj sem še vedno tu, kajne? Oh, koliko sem prestal! In sedaj, v poslednjih trenutkih, ki so mi še odmerjeni, vam odpuščam vse, sovražniki moji, vse krivice in vse hudo, kar ste mi ga prizadeli. Tudi tebi, grof Herman, če še živiš, ti odpuščam, četudi si me dal zakopati živega v dosmrtno ječo... sem ti že odpustil... tu... molil sem zate. Največje veselje mi je sedaj umreti med svojimi dragimi in ljubljene. Saj ti, moj sin, ki me sedaj za roko držiš, ne pojdeš prej od mene, dokler ne pride smrt in me vzame s seboj! O, ko bi mogel še enkrat videti... tebe in tvoje... Nič drugega ti ne morem zapustiti kakor le spomin na grozno trpljenje in prestane muke... tisto svetinjo, ki sem ti jo prej pokazal. Dala mi jo je tvoja mati, ko sem odhajal iz domovine. Stirideset let mi je bila ta svetinja edini spomin na vas. Vse mi je pobral grof Herman, le svetinja mi je ostala, skrita pod pazduho. Daj mi jo še enkrat v roko, da jo poljubim, kakor sem jo poljubil tisoč in tisočkrat v temnici.

Janez je dal svetinjo duhovniku, da bi jo dal ta starcu, kakor je želel. Duhovnik jo vzame, pogleda, prebere na njej napis in vzklíkne:

— Oh, moj oče! Moj predragi oče!

Planil je v jok, se vrgel na starčka in ga pričel strastno objemati in poljubovati.

— Klical me je nekdo: »moj oče!«, če sem prav slišal, je čez čas rekel starec. — Nič več ne dvomim, da si res tukaj, moj sin Enrico!

Nesrečni starec je bil iz stare benečanske plemenitaške rodovine in si je kot trgovec pridobil veliko bogastvo. Ko je bil njegov sin Enrico še mali deček, se je podal trgovec nekoga dne z dragocenim blagom na Dunaj. Srečno je priplula ladja v Trst, kjer je dal blago natovoriti na konje. Bilo je več ko petsto konj. Počasi so se pomikali natovorjeni konji proti Ljubljani, od tu dalje pa skozi Savinjsko dolino proti Celju. Še preden je stopil beneški trgovec na ozemlje celjskega grofa, mu je ta poslal sle, ki naj bi ga vprašali, kdo mu je dovolil tvoriti po njegovem ozemlju in koliko mu bo za to plačal odškodnino.

Sklenila sta, da mu grof Herman da dovoljenje, vendar mu mora trgovec za odškodnino dati petdeset konj s tovorom.

Starca je pričel medtem tresti mraz. Janez je ukazal, da mu prinesejo obleko in mu uredijo čisto posteljo. Nato sta s Tonetom odšla pregledovat še druge ječe. Bilo jih je po vrsti kakih petdeset in v nobeni kakšnega resničnega hudodelca. Tu sta našla kakega sestradanega viteza, ki ga je imel grof zaprtega, ker ga je sumnil, da ga morda pri cesarju toži, ali pa, ker se mu je zdel iz takšnih ali drugačnih razlogov nevaren; tam spet sta našla pod ključem kakšnega širokoplečnega kmeta, ki se ga je grof hotel znebiti, da bi se tako laže polastil njegovega posestva. Prišla sta do zadnjih vrat. Skušala sta jih odpreti, toda med ključni ni bilo takega, ki bi jih odprl. Skozi ključavnico sta videla, da je nekdo tudi tu notri zaprt.

— Tone, je rekel Janez, — vrata bova vrgla s tečajev.

Oba hkrati sta se z vso silo uprla vanje in po nekajkratnih poskusih so se vdale.

V ječi sta našla človeka, ki je bil z razprtimi rokami prikovan na zid; napol je stal, napol visel. Čez glavo je imel privezano vrečo, najbrž, da ne bi mogel govoriti. Kot je kazalo po obleki, še ni bil dolgo tu. Hitro sta ga rešila spon in ga odpeljala ven, na svetlo.

— Kdo si in kaj si zakrivil, da so te vrgli v to temnico? je vprašal Janez.

— Duhovnik sem in brez krivde. Dokler zvesto izpolnjevam svoje dolžnosti ne bo veljalo za krivico, tako dolgo se čutim nedolžnega. Moja vest je čista.

— Duhovnik ste? je osuplo ponovil Janez. — Ravno prav. Tu imamo jetnika, ki brzone ne bo čakal sončnega zahoda. Bodite tako dobri in pojdite z nama, da ga priporočite božji milosti. Spovedati ga tako ne bo mogoče, ker je popolnoma gluhi, za druga duhovna opravila nam manjka pa potrebnih priprav.

Starec je bil v resnici zelo slab. Preveliko veselje nad ne pričakovano rešitvijo iz stiridesetletne ječe mu je vzelo še poslednje moči.

— Moj sin! Moj sin! je klical s slabotnim glasom. — Pridi vendar sem k meni! Primi me za roko, da te otipam, ker te ne morem videti, ne slišati, o pridi, pridi, da ne umrem popolnoma zapuščen! Ze čutim, kako me zapuščajo zadnje moči! Duhovnik je stopil k postelji in prijel starca za roko.

— Tako, tako je prav, moj sin, je nadaljeval starec, pomirjen, misleč, da je res ob njem njegov sin. — Le podaj mi roko, dokler moja še ni popolnoma mrzla. O, zdaj se ne bojim več umreti! Sladka mi bo smrt, saj me bo našla zunaj ječe sredi svojih dragih. O, kajne da ste pri meni, ti, moj sin, tvoja žena s sinovi in hčerami in ljubimi vnučki! Kdo pač drugi bi me rešil iz grozne ječe. Stirideset let... kdo drugi kakor vi, saj

vred, ki si jih bo izbral sam. Pogodba je bila huda, toda trgovec jo je moral sprejeti, če je hotel nadaljevati svojo pot.

Toda grof Herman ni držal besede. Sredi Savinjske doline pri Zalcu je s svojimi hlapci pričakal trgovca in spremljevalce, jih pobil ter sepolastil tovara. Trgovca so ujeli in ga odpeljali na grad v ječo. Ko je Herman umrl, so se naropane bлага polastili nasledniki, za jetnika pa se ni nihče več zmenil. Skozi vrata lino v vratih so mu dajali toliko hrane, da je lahko dihal in po nekaj letih ni nihče več vedel, kdo je jetnik in zakaj je zaprt. Vsakdo je pač mislil, da mora biti veliki hudodelec.

Od takšnih in podobnih ropov je rod celjskih grofov tako obogatel, da je celo kraljem in carjem posojal denar. Trgovčeva rodbina v Benetkah je popolnoma obubožala in prišla na boben. Ko je sin odrasel, si je izbral duhovniški poklic. Bil je moder in pobožen in papež ga je poklical v Rim. Sama božja previdnost ga je določila, da je prav on nesel grofu Urhu pismo, s katerim ga papež preklinja in izobča iz cerkve. Grof ga je dal vreči v ječo in sin, ki je svojega očeta objokoval kot že davno mrtvega, se pač ni nadejal, da ga bo našel tu, sredi zatohlih ječ, po tolikih letih v zadnjih zdihljajih življenja.

Starec je bil vse slabši. Skrbni sin se ni ganil od očetove postelje. Stregel mu je, kolikor pač lahko in opravljal zanj mrtvaške molitve.

— Živega me nihče več ne spravi od tod, dokler je tu moj oče! je večkrat srdito vzklíknil.

Proti večeru je posijalo sonce skozi okno in razlilo svoje žarke po bledem obrazu umirajočega bolnika. — O, sonce, zlato sonce! je spregovoril starec, — vendarle še čutim tvoje tople žarke na svojem mrzlem obrazu! Stirideset dolgih let me nisi obsevalo, ne ogrevalo. Celo edino okence v ječi so mi zatemnili! Ti, vsemogočni, nerazumljivi so tvoji večni sklepi! Starec je zopet umolknil. Roke in noge so mu že odrevenele.

— Zbogom, dragi sin, zbogom! je rekel čez nekaj trenutkov. — Še enkrat, še zadnjikrat se ti zahvaljujem, da si me vsaj v zadnjih urah rešil grozne ječe, da nisem segnil tu notri, kjer bivata strah in groza. Bodi pošten v življenju, kot sem bil jaz. Moli zame tukaj in jaz bom molil zate tam, pred božjim stolom. Srečno... moči me zapuščajo... čutim, da ne bom več dolgo.

Nekdo je prinesel od nekod razpelo ter ga dal duhovniku. Ta ga je položil umirajočemu v roke. Ko je starec potipal božjo podobo na križu, jo je hotel pritisniti na svoje blede ustnice. Še zadnjikrat je vzdihnil in umrl.

Duhovnika so polile solze. Po tolikih letih je našel očeta in to le za trenutek, komaj za toliko, da ga je zopet izgubil. Janez ga je tožil, nazadnje pa ga vprašal, kako je prišel v ječo.

TO JE BIL ZAČETEK KONCA

NIHČE DRUGI NAJ NE SPI V NJEGOVI POSTELJI - ŽIV IZ DVEH LETALSKIH NESREČ - MOCI PEŠAJO

GORA DENARJA

Ko je Bataclan' za pet konjskih dolžin pred drugimi priteknel skozi cilj, se ni nihče med nami mogel obvladati in tulili smo kakor obsedeni. Samo črni far se ni zganil in ni smo ga mogli pregovoriti, da bi odšel z nami v bar, kjer smo hoteli potešiti navdušenje. »Se ne,« nas je nagovarjal z razprtimi očmi. »Počakajte še trenutke!« Sele ko so se vrste na tribuni v bližini izpraznile, smo ugotovili, zakaj. Nagnil se je

Ritz-bar in obkrožali spotoma Hemingwaya, ki je nosil denar v svojih globokih žepih.

GROFICA IZ BENETK

Pravijo, da živi posebej dolgo, kdor lahko čita osmrtnice za sabo. In to modrosti sva zliha s Hemingwayem leta 1954 v hotelu Gritti v Benetkah kmalu zatem, ko so vsi časopisi na svetu objavili njegovo smrtno strmoglavljenje z letalom. Benetke niso bile naključje. Po

Hemingway in Adriana sta bila prijatelja od leta 1949, ko sta se srečala nekega deževnega dne. Bila je iz odlične stare družine, pisala je nežne pesmi, bila je nadarjena slikarka in odlična smučarka. Oblikovala je naslovni ovitek Hemingwayevega romana »Čez reko in skoz gozdove«, za čigar junakinjo Renato je bila takorekoč model. Kljub precej resnim poškodbam, ki jih je dobil ob zasilnem pristanku z letalom v Ugandi, je Hemingway sprejel vabilo na večerjo v palači Adriane Ivančič. »Veš,« mi je razlagal, »to je moja dolžnost. Adrianin brat služi mornarico v Norfolku in tam se je zaljubil v jed frikase. Toda v palači ne zna nihče tega pripraviti in ker bo njen brat prišel te dni na dopust, so me prosili, naj jim pokazem, kako se pripravi frikase.«

Contessa Adriana Ivančič je bila visoka, prsata, mlada aristokratska lepota z dolgimi črnimi lasmi in svojevrstno izrezanim nosom, ki je zanj dejal Hemingway, da je čisto bizantinski. Štiri leta po Hemingwayevi smrti je zapisala: »Sprva me je dolgočasil ta mož, ki je bil toliko starejši in bolj izkušen kot jaz, ki je govoril počasi in ga nisem vedno razumela. Toda čutila sem, da mu je bilo ljubo, če sem bila v njegovi bližini. Hemingway mi je dejal, da je po najinem srečanju občutil, kako je iz mene prehajala vanj nova energija...«

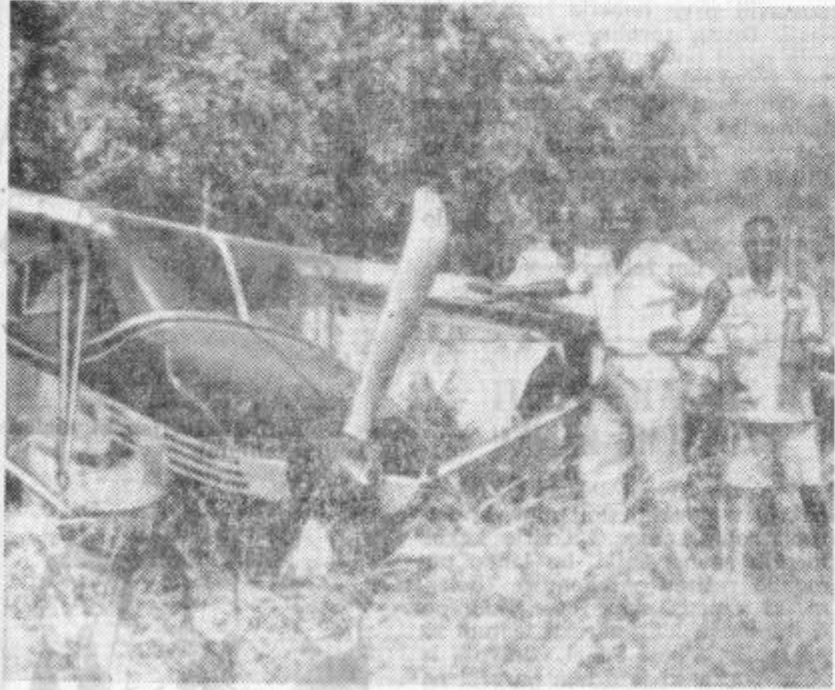
Kaj pa je čutila Mary Hemingway ob osvajaških izbruhih svojega moža za lepimi tujimi dekletji? V štirinajstih letih našega prijateljstva sem nekajkrat doživel, kako je Hemingway sprejel v svoje spremstvo kakšno lepoto, ki je vzbujala pozornost in jo — kakor junakinjo v romanu — postavil na prestol. To niso bile nikoli skrite dogodbe. To je bilo očitno razstavljanje, ki se je z njim dičil Hemingway. Za Mary to seveda ni bilo nikoli prijetno. Toda do neke mere je razumela, da je Hemingway potreboval vedno znova kakšno romantično figuro, ki je mogel nanjo obsediti svojo domišljijo. Dokler ni pretiraval, je ravnala, kakor da bi ne bilo nič. Adriana in Mary sta se zares ob neki priložnosti bolj resno pogovorili. Toda Mary si je dala dopovedati, da med njima ne more nikoli biti ljubezni, da Adriana ni nevarnost za njen zakon, temveč prej pomoč.

Hemingwayev frikase je bil čudovit. Kasneje smo praznovali dalje v hotelu Gritti. Razpoloženje je bilo viharo in je doseglo višek, ko je za pest velika kovinska krogla zletela skozi zgodovinsko barvasno okno na cesto in bi bila skoraj zadela nekega beneškega odbornika. Šele naslednje jutro mi je Hemingway povedal, kako hudo je bilo v

resnici njegovo afriško doživetje. Ze dvajset let poprej je bil Hemingway v Afriki s svojo drugo ženo Paulino. Literarna posledica tega potovanja je bila pripoved »Sneg na Kilimandžaru«, ki so ga kasneje posneli s Hildegard Knef in Avo Gardner. Ob povratku so ga časnikarji v New Yorku vprašali, kakšne načrte ima v prihodnje. Dejal jim je, da bo pridno delal in skušal čimprej prihraniti toliko denarja, da se znova vrne v Afriko. In tako so potem zapisali v časopisih. Kmalu ga je poklicala neka ženska in ga povabila na razgovor ob martiniju. Prvo vrstna dama, izredno bogata in prekleto očarljiva. Predlagala je, da bi se rada udeležila potovanja po Afriki in če je res vprašanje samo denar, da je pripravljena vse plačati. Predlog je bil mikaven, a ker je preveč dobro poznal svoj značaj, je odklonil. Ni vedel, kaj bi se vse izcimilo iz takega potovanja v troje. Toda tako naravnost kakor v Snegu na Kilimandžaru ni pisal nikjer o sebi. Hemingway je ljubil Afriko. Bila mu je kakor daljnja druga domovina. In če nekdo občuti tako globoko do neke pokrajine — kjerkoli se je tudi rodil — se mora vedno znova vračati...

kraja osiveli, nič več ni bil videti visok kakor hrast; dve strmoglavljenji z letalom sta bili vendarle preveč in to je bil začetek njegovega zadnjega življenjskega kroga.

Prvo strmoglavljenje sicer ni bilo tako nevarno, kakor so ga bili opisali v časnikih. Ko je enomotorno letalo Cessna zasilno pristalo blizu slapov Murchison v Ugandi, je stopil Hemingway iz razvalin kakor stopajo drugi iz taksija. Še medtem ko sta se Mary in Hemingway s čolnom vozila proti Butiabi — prvem večjem letališču — je že šla po vsem svetu vest o Hemingwayevi smrti. Ko je osebno prekladal svojo smrt, je bilo navdušenje toliko večje. Nekaj ur zatem sta Mary in Ernest odletela z dvomotornim letalom De Havilland. Tudi to letalo je strmoglavilo in sicer takoj ob vzletu. Letalo se je vnelo in tokrat se Ernest ni rešil samo s strahom, temveč tudi s precejšnjimi poškodbami. Ob najinem razgovoru v hotelu mi je našteval poškodbe: »Pretrgana jetra, običajne notranje poškodbe, pretres možgan. Nekaj časa sem tudi videl vse dvojno, a zato na levo oko sploh nič. Nesreča ne pride nikoli sama. Poleg letala se

Domačini so se ponosno slikali ob razvalinah letala »Cessna«, s katerim se je vozil Hemingway in je moral ob slapovih Murchison zasilno pristati. Kmalu po odhodu iz Ugande je doživel še eno letalsko nesrečo.

in izpod čevljev potegnili stavni listič, ki ga je bil nekdo izgubil. Tudi najdeni stavni listič je glasil na zmagovalca Bataclana II. »Ni dvoma,« je dejal Hemingway. »Bog je povsod!«

Sel sem z vsemi stavnimi lističi k blagajni in, kar sem dobil, ni bila gora, temveč kar cel Matterhorn tiščakov v frankih. Ob točilni mizi je Hemingway prešel dobiček. Kakor vedno, kadar je bil na konjskih dirkah, je nosil Hemingway poseben suknič, ki si ga je bil naročil pred leti v Hongkongu. Suknič je imel izredno globoke žepce, ki so se zapirali s posebnim sistemom gumbov, kar je varovalo vsebino tudi pred najbolj spretnimi žeparji v Hongkongu. Črni far je dobil svoj delež takoj. »Svojega vrabčka mora dobiti takoj v roko,« je dejal Hemingway. »Ze predolgo se je potikal po džungli«. Drugi pa smo odšli v

utrudljivem safariju v Afriki je Hemingway enostavno potreboval mesto, kjer so znali že dolga stoletja gojiti umetnost lepega življenja. Benetke z očarljivo grofico Adriano Ivančič, ki je danes poročena z nemškim grofom Kai Rexom in živi v Milanu. Ta beneška Contessa je bila za Hemingwaya in njegove knjige več kot samo flirt. Koliko je tudi on njej pomenil, sem zvedel od starega Hemingwayevega prijatelja grofa Federica Kechlerja. Ko smo sedeli v hotelu Gritti, je dejal Hemingway: »Ko je slišala vest o tvoji domnevni smrti, me je prosila, naj jo spravim na Kubo, kjer je bila odločena, da bi požgala tvojo hišo. Ni marala, da bi se kdaj kdo spal v tvoji postelji, sedel na tvojem stolu ali se povzpela na tvoj beli razgledni stolp. Celu plavalni bazen je hotela razrušiti, to ubogo dekle...«

Hemingway je bil navdušen in tudi ponosen lovec. Na sliki ga vidimo z ulovom lepe antilope. Hemingwaya so domačini naučili tudi lova s kopjli

ZACETEK KONCA

Mislim, da je Hemingway svojo ljubezen do Afrike zelo drago plačal. Iz Afrike se je vrnil očitno skrušen in postaran. Lasje so mu do

Hemingway je bil neustrašen — v mladosti kakor tudi vse do svoje smrti. Mladi Hemingway si je privoščil, kar bi ne bil storil kdo drugi niti za denar, da je speljal nevsto slavnemu šefu newyorškega podzemlja Legsu Diamondu. Pravijo, da mu gangsterji niso niti zagrozili, kaj šele da bi mu skušali kaj storiti, a lepa nevesta (na sliki) se je še dolgo ponašala s Hemingwayevim znanstvom.

je vnelo še grmovje in ker sem bil bolj šibak na nogah, kakor sem predvideval, sem padel v ogenj in si opeknel levo roko, lakete, noge in trebuh. Splovlila so ostala nepoškodovana...«

PRIHODLIJIC: OKREVANJE IN SPOMINI

Zakrinkana vojna

VOHUNSKÉ ZGODBE IZ II. SVETOVNE VOJNE (25)

Toda gestapo in nemška varnostna služba sta zlagoma blokirala vso morskó obalo. Vojaške patrulje so nenehno koracile vzdolž več milij dolge morske obale in zato se je število beguncev v Veliko Britanijo precej zmanjšalo. Vsakdo, ki se je hotel v tistih časih prepeljati v čolnu preko La Manche, je moral biti prekleto pogumen, še več, moral je obvladati tudi pomorstvo in imeti veliko srečo, da mu je kaj takega uspelo. Posadke nemških izvidniških letal, ki so preletale La Manche soogle z lahkoto zapaziti vsak čoln z begunci in potem v nizkem letu z mitraljezi preprediti nadaljnji beg. Razen tega je bilo ob morju polno nemških motornih patroljnih čolnov, ki so mogli v kratkem času dohiteti vsak čoln na vesla ali kakšno majhno jadnico. Kogar so ulovili, ga je čakala hitra smrt, bodisi so ga polopili ali ustrelili; v skrajnem primeru pa ga je čakalo koncentracijsko taborišče. V letih 1941 in 1942 je bil zato dotok beguncev v Veliko Britanijo podoben drobnemu potoku, če ga primerjamo s poplavo v prvih šestih mesecih po Dunkerqueu.

Vendar so Nemci kmalu uvideli, da je tako dosledno zapiranje meja škodljivo tudi zanje. Clovek, ki se zaklene v sobo, je sicer zares skrit pred zunanjim svetom, a tudi on ne more vedeti ničesar o zunanjem svetu. Nemcem pa so bili podatki o zunanjem svetu krvavo potrebni, zato je tudi o Veliki Britaniji: o tem, kako si je opomogla od hudih udarcev, posebej po Dunkerqueu, kako vplivajo na moralo prebivalstva hudi bombni napadi, podatki o razporeditvi njenih enot in o morebitnih načrtih, da bi se angleške sile skušale vrniti v Evropo in podobno.

Deloma so Nemci prihajali do teh podatkov z zračnim izvidništvom in fotografiranjem, toda vse to ni bilo dovolj zanesljivo in vedno znova je bilo potrebno fotografske dokumente preveriti na tleh.

Nemci so začeli razmišljati o možnostih in so se domislili, da ne bi bilo nespanetno, če bi kdaj privolili, da bi jim kakšni begunci ušli, v kolikor bi poprej mednje vrnilli svojega vohuna. Ta možnost jim je bila še toliko bolj ugodna, ker so predvidevali, da en sam vohun sredi gruče beguncev ne bo toliko očiten, kakor če bi prišel v Anglijo sam. Kajti kot »begunec« med begunci je imel poleg svojih sposobnosti še to ugodnost, da bi vsi drugi begunci potrdili njegovo pripoved v trdi veri, da jim je enakovreden, ker je z enako prizadevnostjo pripravljel beg in preživel skupaj z njimi vse nevarnosti, skozi katere so morali.

Nemci so videli v tej obliki še eno prednost, kajti agenti, ki bi odhajal v Veliko Britanijo skoz Lizbono, bi lahko prišel tja šele nekaj mesecev po odhodu. Dobro »zveze« bi mu sicer omogočile, da bi lahko prišel v Lizbono zelo hitro, toda tam bi se moral postaviti v vrsto k beguncem raznovrstnih narodnosti, ki čakajo na vstopne vize in na ladje za prevoz v Veliko Britanijo. Toda v tistem času so lahko ladje za Veliko Britanijo sprejemalle majhen del beguncev in morali so čakati tudi pa nekaj tednov, preden so prišli na vrsto. Nemci so se zavedali, da njihovi vohuni ne smejo z ničemer zbuditi pozornosti britanske protiobveščevalne službe, zato tudi niso smeli dovoliti, da bi se njihovih vohunih prirnilo na kakšno ladjo predčasno ali s protekcijo, pač pa so morali lepo čakati z drugimi v vrsti, kar je zakasnilo njihov odhod. Če je vo-

hunu vendarle slednjič uspelo, da je prišel v Anglijo, da je preliščil angleške varnostne organe, je potlej bilo še vedno vprašanje, če je bila njegova naloga še aktualna, kajti položaj se je tako hitro spreminjal, da bi mogel tudi najboljši vohun izpostaviti svoje življenje za podatke, ki ne bi imeli nobene vrednosti. Če pa bi uspelo vohuna spraviti v Veliko Britanijo s čolnom, bi bil dejansko na »delovnem mestu« že v nekaj urah, v kolikor bi mu seveda uspelo, da se pretolče skozi zaslisanja angleških protiobveščevalnih častnikov.

Nemci so se torej odločili za to obliko, četudi so vedeli, da bodo izgubili precejšnje število svojih vohunov — kar pa so mogli predvidovati tudi v primeru potovanja skozi Lizbono — a v glavnem so bili tedaj itak pripravljani na žrtve, ker so vedeli, da brez žrtve ni vojskovanja. Toda tudi Angleži so vedeli, da so jim prav begunci, ki pridejo v Veliko Britanijo s čolni, zelo dobrodošli, saj so jim lahko v mnogih primerih postregli z najbolj svežimi podatki o položaju onstran Rokava. Prva zaslisanja so opravili častniki kraljevega zrakoplovstva, ki so uporabne podatke spročili nemudoma svojim operativnim enotam za takojšnje akcije. Podatki, ki so jih prinesli begunci s čolnov, so bili večasih stari komaj štirindvajset ur in so govorili o razporeditvi nemških enot, položajih skritih tovarn, ki so izdelovale posebno orožje in vojaške potrebščine, ali celo o položajih in krajih, kjer so se pripravljale pomembne konference, ki bi se jih naj udeležile visoke vojaške osebnosti. Tovrstne podatke so takoj uporabili v komandi RAF in tako je tiste dni angleško letalstvo prizadelo Nemcem obilico hudih težav.

Obveščevalni častniki RAF so bili mojstri svojega poklica, a vedeti moramo, da je bilo zanje najbolj zanimivo, kaj lahko zvedo od beguncev, medtem ko se za lov na vohune niso posebej zanimali, niti se s tem niso ukvarjali. V kolikor so med zaslisanjem odkrili kaj sumljivega, so vse sumljive osebe predali protiobveščevalnim častnikom, da bi jih še ti »prečesali« po svojih metodah.

Z OBISKA V TITOVH UŽICAH IN KRALJEVU POVSOD VELIK NAPREDEK

Povsod, kamor smo prišli, so nas sprejeli bratsko, kot predstavnike ljudi, ki so prav v teh krajih občutili vso gostoljubnost v najtežjih dneh naše novejši zgodovine, ko so mnogi naši zavedni ljudje v izgnanstvu prav v teh krajih in pri teh ljudeh našli varno zatočišče. Na vsakem koraku smo občutili gostoljubnost, ki je priložena tem ljudem in ki jo naši ljudje znajo ceniti. Nikdar naši pregnanci ne bodo pozabili ljudi, s katerimi so delili zadnji kosček kruha, čeprav ga niti sami niso imeli v izobilju.

BRATSKI STIKI NISO USAHNILI

»Dobrodošli« in »počutite se kot doma v svoji hiši«, so bile besede, s katerimi so nas sprejeli povsod, kamor smo prišli. Čeprav mineva 25 let od tragičnih dogodkov, ko so mnogi naši ljudje našli v teh krajih nov dom, ko so kovali v skupni usodi bratstvo, ko so bratstvo poglobljali tudi v skupni oboroženi borbi proti okupatorju, bratski stiki ni-

minih na veličastne dni prve uzičke republike, na pomembne uspehe, ki so jih delovni ljudje v tem delu Srbije dosegli v povojni izgradnji, in na čudovite možnosti razvoja v bližnji bodočnosti. Doseženi uspehi so zares veliki. Če ne bi videli z lastnimi očmi, ne bi mogli verjeti, tako veliki so uspehi. V kratkih 20. letih po osvoboditvi je bilo tu storjenega toliko, kolikor bi v normalnih prilikah potrebovali sto in več let. Nekdaj zaostala pokrajina kot je Sandžak, kjer pred vojno ni bilo niti elektrike niti cest, da o industriji sploh ne govorimo, se je po vojni v zelo kratkem času razvila v industrijsko, kmetijsko in turistično pomembno področje. Veliki hidrocentrali Kokin Brod in Bištrica na reki Uvcu in Limu, hidrocentrala v izgradnji Podpeč ter pravi gigant v izgradnji — hidrocentrala Perućac na Drini pri Bajini Bašti, ki bo začela obratovati že v jeseni, vse to so objekti, ki že napajajo in bodo napajali industrijo z električno ener-

jimi kvalitetnimi izdelki. V Uzički Požeji proizvaža predelovalna industrija »Budimka« na našem trgu zelo iskane sadne sokove in konzervirano hrano. Tovarna »Takovo« v kmetijski industrijskem kombinatu v Gornjem Milanovcu pa izdeluje bonbone in slaščice za najbolj razvajane sladokusce.

BOGATA ZGODOVINA IN PRIRODNE LEPOTE

Po svojih kulturnih in zgodovinskih spomenikih spada okraj Titovo Užice med najzanimivejša področja v državi. Le bežno naštejmo nekatere znamenitosti. Titovo Užice s Trgom partizana in Muzejom vstaje 1941, legendarna Kadunjača, kjer je padel uziški delavski bataljon, uziška tovarna orožja, srednjeveške freske v samostanu Mileševa, znamenita Sahat kula v Prijepolju, spomenik padlim rdečearmejcem v Gornjem Milanovcu itd.

In prirodne lepote? Po njih sodi ta predel med najinteresantnejša področja v državi. Reke Lim, Drina, Uvac, Džetina z divjimi kanjoni in raznovrstnimi plemenitimi ribami privabljajo turiste in ribiče. Planine Zlatar, Tara in Golija, porasle z vitkimi jelkami in borovci ter pretkane s pašniki in dišečimi travniki, sodijo med najlepše planote v Srbiji. Možnosti za razvoj turizma, zlasti zimskega, je še dosti, saj lepših smučišč ni skoraj nikjer.

ZELJA PO SE TESNEJSEM SODELOVANJU

Napredek je bil viden povsod, kjerkoli smo bili. To ni več zaostala pokrajina. Nasprotno. Sodobna tehnologija si z uspehom utira svojo pot, z njo pa tudi družbeni razvoj. Marsikaj bi se lahko tam naučili, marsikaj bi bilo vredno posnemati. Odnosi med občinami in podjetji lahko služijo za vzgled. Vse, kar se v komuni dogovori, tudi dosledno izvajajo. V Titovih Užicah npr. so že pred leti združili vsa gostinska podjetja, kar se je pokazalo vsestransko koristno. V Celju v tem pogledu nikakor ne pridemo na zeleno vejo.

Gospodarske organizacije že več let uspešno sodelujejo z različnimi podjetji po vsej državi. Posebno tesno sodelovanje je bilo doseženo s številnimi podjetji po vsej Sloveniji. Povsod v razgovorih je bila poudarjena želja po še tesnejšem proizvodnem sodelovanju. Skovano bratstvo v najtežjih dneh se bo poglobilo po novih socialističnih načelih, po proizvodnih merilih, po težnjah neposrednih proizvajalcev, ki vedno bolj spoznavajo koristi skupnega dela in sodelovanja. Možnosti za sodelovanje zlasti s podjetji iz Slovenije so še velike. Obisk delegacije bo nedvomno k temu pripomogel.

Zakonske nezvestobe so moda vseh časov; v današnjem tempu, v dobi električnih kitar so samo bolj hrupne.

Karieristi so podobni vrtnarjem — za svoje cvetje potrebujejo veliko gnojla.

Direktor brez prave tajnice je kakor izložba brez neonske razsvetljave.

Vsi pač ne moremo piti sladkosti iz istega kozarca.

Večkrat se hudomušno nasmehnem, če moram iz najdražjega krožnika jesti samo ARGO juho.

Samo pogrebni zavod ne more imeti petletnega plana.

Jure Šarlah

TRI REVOLUCIJE

Prebivalci teh krajev so zelo ponosni na svojo zgodovino in razvoj. V pogovoru z njimi so poudarili, da je bila za njih prva revolucija 1941. leta, ko so v osvobojenih Užicah postavili prve temelje ljudske oblasti. Druga revolucija pomeni za njih nagel povojni gospodarski razvoj, ko so takorekoč iz nič s pomočjo skupnosti ustvarili močno razvito industrijo. Tretjo revolucijo pa pričakujejo z dograditvijo železniške proge in sodobne ceste Beograd — Bar, kar bo tej lepi pokrajini in njenim junaškim ljudem vdahnilo novih moči za še večji razcvet.

Pri tem jim želimo še veliko, veliko uspehov.

-ma-

— Oprostite državljan, bi pogledali, koliko tehtam!

ZDRNVILO PROTI ZOBNEMU KAMNU

Zobozdravstveni delavci v ZDA so odkrili v človeški slini snov, ki ustvarja zobni kamen. Odkritje, kakor menijo znanstveniki, bo lahko pomnilo rešitev paradontoze (bolezni, ki napada skoraj vse ljudi po šestdesetem letu starosti in tudi že prej). Dr. Albert Sobel, zdravnik iz New Yorka, ki je o tem poročal na sestanku združenja ameriških kemikov v Chicagu, je izjavil, da toksične kemikalije, kot je na primer beril klorid, lahko preprečijo kalcifikacijo sestavin v slini in da je zato upati, da bodo odkrili antitoksične kemikalije, ki bodo zaščitile zobe pred zobnim kamnom.

Našli so zaklad

Pred nedavnim so v Angliji na nekem gradbišču odkopali kup (1.000) zlatnikov in nakita. Arheologi menijo, da gre za najdbo »dovolj velikega pomena«. Vsi zlatniki so iz XII., XIII. in XIV. stoletja, a na enem izmed njih je celo letnica 1119. Kemijske analize so pokazale, da so novci iz čistega zlata, kar spravlja v zvezo z obnovo kovanja angleškega zlatega denarja. Med novci so našli tudi zlati križ z rubini, ametisti in biseri in še več drugih predmetov. Gre za največje odkritje po letu 1939 v Veliki Britaniji.

— Najprej najvažnejše vprašanje: ali vesta, koliko od vaju kdo zasluži?

— Oče, koliko konjskih moči ima krava?

Titovo Užice — Trg partizanov

ti najmanj niso usahnili. Utrjevali in poglobljali so se v povojni izgradnji in medsebojnem sodelovanju vse do današnjega dne. Na našem obisku se je to manifestiralo povsod, iskreno in iz globine srca. Res, takih sprejemov, takih toplih in pri srčnih stikov, polnih resničnega bratstva in prijateljstva, nismo navajeni. To doživeti je zato enkratno, le ob srečanju z brati, s katerimi nas vežejo čvrste vezi slavne preteklosti, ustvarjalne dejavnosti v sedanosti in perspektivne bodočnosti.

USPEHI SO ZARES VELIKI

V takem vzdušju in ob takih občutkih je potekal ves naš obisk. Vse, kar smo videli in čuli, tega pa ni bilo malo, se je prepletalo v spo-

gijo širom po naši domovini. Človek se počuti zares majhen, ko občuduje in strmi v betonske jezove teh kolosov, jugoslovanskih piramid napredka.

INDUSTRIJA NAJPOMEMBNEJŠA GOSPODARSKA PANOGA

Tekstilna tovarna v Prijepolju je takorekoč iz nič v petnajstih letih že prerastla v pravi tekstilni kombinat. V Priboju z uspehom izdelujejo znane tovorne avtomobile FAP, velika valjarna bakra v Sevojnu pri Titovih Užicah pa uspešno prodaja svoje iskane izdelke na domačem in tujem trgu. V Užicah je še znana tovarna »Prvi partizan«, ki izdeluje vrsto predmetov za široko potrošnjo, tekstilni kombinat »Cveta Dabić« pa vedno bolj osvaja trg s svo-

Beq iz Goharsa

PO IVANU BRATKU IZ »SPOMINOV NA PARTIZANSKA LETA«

67. Najprej so tekli, nato pa hitro korakali skozi nasade murv in smojev. Prodirali so skozi koruzna polja in preskakovali potoke. Orientirali so se po zvezdah in se izogibali vasi in cest. To je bilo zelo pametno, ker so že pol ure po begu brneli avtomobili in motorji po vseh cestah, ki so vodile od taborišča.

68. Ko se je zdanilo, so polegali v varstvo koruze po brazdah in počivali. V bližini je bila kmečka hiša. Prisluškovali so škripanju vodjaka in glasovom otrok. Bili so svobodni.

69. V taborišču so fašisti besneli. Apel je sledil apeču, potrojili so straže, prepovedali sprehajanje po dvorišču in omejili že tako picle obroke hrane. Vendar jim vse to ni prav nič pomagalo. Nobenega izmed beguncev niso ujele. Vsi do zadnjega so dosegli Goriška brda in se priključili partizanskim enotam.

KONEC

Mala križanka

VODORAVNO: 1. lovilna naprava, 6. vijuga reke, 8. delujoči ognjenik na otoku Siciliji, 9. grška črka, 10. pod, 11. refrakcija žarkov, 12. kemični znak za litij, 13. žensko ime, 14. kemična snov, 16. mesto v državi Ohio v ZDA, pomembno zaradi industrije avtomobilov in gume.

NAVPIČNO: 1. belokranjsko mesto na južnem podnožju Gorjačev, 2. telesna poškodba, 3. glavni števnik, 4. zadnja in peta črka, 5. letalo, težje od zraka, 6. čistilni rekvizit, 7. literarna zvrst, 11. beneško kopalnišče, 13. izvir, 15. kratica za rdeči križ.

1	2	3	4	5	6
6					7
8				9	
10				11	
12				13	
14		15			
					16